

2012. évi CLXXXV. törvény

Hatályos: 2013.01.01 - 2013.01.01

2012. évi CLXXXV. törvény

a hulladékról¹

Az Országgyűlés a környezet és az emberi egészség védelme, a környezetterhelés mérséklése, a természeti erőforrásokkal való takarékos gazdálkodás, az erőforrás-felhasználás hatásainak csökkentése, hatékonyságának javítása, továbbá a hulladékképződés, illetve a képződő hulladék káros hatásainak megelőzése, mennyiségének és veszélyességének csökkentése, továbbá a használt termékek újrahasználat, a fogyasztási láncban szereplő anyagok termelési-fogyasztási körforgásban tartása, valamint a hulladék minél nagyobb arányú anyagában történő hasznosítása, és a nem hasznosuló, vissza nem forgatható hulladék környezetkímélő ártalmatlanítása érdekében a következő törvényt alkotja:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. A törvény hatálya

1. § (1) A törvény hatálya kiterjed

- a) minden hulladékra, a (3) bekezdésben foglalt kivételekkel,
- b) azokra az állati melléktermékekre, ideértve a belőlük származó feldolgozott termékeket, amelyeket a nem emberi fogyasztásra szánt állati eredetű melléktermékekről szóló jogszabályok alapján lerakásra szánnak,
- c) a hulladékképződés megelőzését szolgáló tevékenységekre, valamint
- d) a hulladékgazdálkodásra és a hulladékgazdálkodási létesítményekre.

(2) Jogszabály eltérő rendelkezése hiányában e törvény hatálya kiterjed

- a) a szennyvízre,
- b) az ásványi nyersanyagok kutatásából, kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából származó hulladékra,
- c) az állati melléktermékekre, ideértve a belőlük származó feldolgozott termékeket, ha azokat égetésre, valamint biogáz- vagy komposztáló üzemen történő hasznosításra szánják, valamint
- d) a nem vágás következtében elpusztult és ártalmatlanításra kerülő állatokra, ideértve a járványos állatbetegségek leküzdése érdekében leölt állatok tetemeit is.

(3) Nem terjed ki a törvény hatálya

a) a levegőbe kibocsátott légnemű anyagokra,

b) a radioaktív hulladéokra,

c) a hatástalanított robbanóanyagokra,

d) a természetes állapotában meglévő ki nem termelt földre, beleértve a ki nem termelt szennyezett talajt, valamint a földhöz tartós jelleggel rögzített építményeket, beleértve a használaton kívüli, elhagyott, romos épületeket is,

e) a szennyeztelen talajra és más, természetes állapotában meglévő olyan anyagra, amelyet építési tevékenység során termelnek ki, és azt a kitermelés helyén természetes állapotában építési tevékenységhez használják fel,

f) a fekáliára – ha arra a (2) bekezdés c) pontja nem terjed ki –, a trágyára, a szalmára, valamint a mezőgazdasági termelőtevékenység vagy erdőgazdálkodás, illetve fafeldolgozás során képződő egyéb nem veszélyes természetes anyagra, amelyet a mezőgazdaságban, az erdészetben vagy biomasszaként energia előállítására használnak a környezetre és az emberi egészségre veszélytelen eljárással vagy módszerrel,

g) a vizek és vízi utak kezelése, árvízmentesítés, vízkárelhárítás vagy talajfeltöltés (a talaj minőségének javítása) céljából a felszíni vizekben áthelyezett üledékre, iszapra, amely az 1. mellékletben meghatározott veszélyességi jellemzők egyikével sem rendelkezik.

2. Értelmező rendelkezések

2. § (1) E törvény alkalmazásában

1. *anyagában történő hasznosítás*: bármilyen hasznosítási művelet az energetikai hasznosítás kivételével;

2. *ártalmatlanítás*: minden olyan kezelési művelet, amely nem hasznosítás; a művelet abban az esetben is ártalmatlanítás, ha az másodlagos jelleggel anyag- vagy energiakinyerést eredményez; az ártalmatlanítási műveletek nem kimerítő listáját a 2. melléklet tartalmazza;

3. *biohulladék*: a biológiailag lebomló, parkokból származó vagy kerti hulladék, háztartásokban, éttermekben, étkeztetőkben és kiskereskedelmi tevékenységet folytató létesítményekben képződő élelmiszer- és konyhai hulladék, valamint az ezekhez hasonló, élelmiszer-feldolgozó üzemekben képződő hulladék;

4. *biológiailag lebomló hulladék*: minden szervesanyag-tartalmú hulladék, amely aerob vagy anaerob úton biológiailag lebomlik vagy lebontható, ideértve a biohulladékot is;

5. *elkülönített gyűjtés*: olyan gyűjtés, amelynek során a hulladékáramot a hulladék fajtája és jellege szerint elkülönítik, lehetővé téve annak egyedi módon történő kezelését;

6. *elkülönítetten gyűjtött hulladék*: olyan hulladék, amelyet fajta és jelleg szerint elkülönítve gyűjtenek, ide nem értve a vegyes hulladékot;

7. *előkezelés*: a hasznosítást vagy ártalmatlanítást megelőző előkészítő művelet; az előkészítő műveletek nem kimerítő listáját a 2. és 3. melléklet tartalmazza;

8. *energetikai hasznosítás*: hasznosítási művelet, amelynek során a hulladék energiatartalmát kinyerik, ideértve a biológiailag lebomló hulladékból történő energia-előállítását, valamint az olyan anyaggá történő feldolgozást, amelyet üzemanyagként, illetve tüzelőanyagként használnak fel;

9. *életciklus-szemlélet*: olyan összehasonlító megközelítési mód, amely a megelőzés, valamint a hulladékgazdálkodás során az elővigyázatosságra és a fenntarthatóságra vonatkozó általános környezetvédelmi elvekre, a műszaki megvalósíthatóságra, továbbá az erőforrások védelmére és a gazdasági életképességre vonatkozó szempontokra figyelemmel, az általános környezeti és gazdasági hasznok, költségek, valamint az emberi, egészségügyi és társadalmi hatások felmérésére irányul;

10. *építési-bontási hulladék*: az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti építési tevékenységből származó hulladék;

11. *ésszerű nyereség*: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló, 2011. december 20-i 2012/21/EU bizottsági határozat 5. cikk (5) bekezdése szerinti nyereség;

12. *feltöltés*: olyan hasznosítási vagy ártalmatlanítási művelet, amelynek során meghatározott célra alkalmas hulladék felhasználásával hulladéknak nem minősülő anyagokat helyettesítenek kitermeléssel érintett területek helyreállításakor vagy tájrendezéskor;

13. *fogyasztó*: aki a terméket továbbértékesítési cél nélkül a gyártótól vagy a forgalmazótól átveszi vagy megvásárolja;

14. *forgalmazó*: terméket viszonteladónak, illetve fogyasztónak átadó, értékesítő gazdálkodó szervezet;

15. *gazdálkodó szervezet*: a jogi személy, a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, valamint az egyéni vállalkozó, ide nem értve azt a költségvetési szervet, amelyet az államháztartásról szóló törvény szerint közfeladat ellátására hoztak létre;

16. *gyártó*: termék előállítója, továbbá – ha a terméket nem Magyarország területén állítják elő – az, aki a terméket gazdasági tevékenysége körében Magyarország területén elsőként forgalomba hozza;

17. *gyűjtés*: a hulladék összeszedése hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítás céljából, amely magában foglalja a hulladék előzetes válogatását és előzetes tárolását is;

18. *gyűjtőedény*: szabványosított mérettel rendelkező hulladékgyűjtő edényzet, hulladékgyűjtő zsák, valamint az elkülönített hulladékgyűjtés céljából üzemeltetett eszköz, berendezés;

19. *gyűjtőhely*: a hulladékgyűjtő pont, a hulladékgyűjtő udvar, az át-, illetve visszavételi hely, valamint a munkahelyi gyűjtőhely és az üzemi gyűjtőhely;

20. *hasznosítás*: bármely kezelési művelet, amelynek fő eredménye az, hogy a hulladék hasznos célt szolgál annak révén, hogy olyan más anyagok helyébe lép, amelyeket egyébként valamely konkrét funkció betöltésére használtak volna, vagy amelynek eredményeként a hulladékot oly módon készítik elő, hogy ezt a funkciót akár az üzemben, akár a szélesebb körű gazdaságban betölthesse; a hasznosítási műveletek nem kimerítő listáját a 3. melléklet tartalmazza;

21. *háztartási hulladék*: a háztartásokban képződő vegyes, elkülönítetten gyűjtött, valamint nagydarabos hulladék, ideértve a lakásokban, lakóingatlanokban, a pihenés, üdülés céljára használt helyiségekben, valamint a lakóházak közös használatú helyiségeiben és területein képződő hulladékot;

22. *háztartási hulladékhoz hasonló hulladék*: az a vegyes, illetve elkülönítetten gyűjtött hulladék, amely a háztartásokon kívül képződik, és jellegében, összetételében a háztartási hulladékhoz hasonló;

23. *hulladék*: bármely anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles;

24. *hulladékbirtokos*: a hulladéktermelő, továbbá bármely jogalany, akinek vagy amelynek a hulladék a birtokában van;

25. *hulladékfajta*: az az anyagfajta – így különösen fa, fém, papír, üveg, kompozit, műanyag, biológiailag lebomló –, amelyből az adott hulladék képződik;

26. *hulladékgazdálkodás*: a hulladék gyűjtése, szállítása, kezelése, az ilyen műveletek felügyelete, a kereskedőként vagy közvetítőként végzett tevékenység, továbbá a hulladékgazdálkodási létesítmények és berendezések üzemeltetése, valamint a hulladékkezelő létesítmények utógondozása;

27. *hulladékgazdálkodási közszolgáltatás*: a közszolgáltatás körébe tartozó hulladék átvételét, elszállítását, kezelését, valamint a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással érintett hulladékgazdálkodási létesítmény fenntartását, üzemeltetését biztosító, kötelező jelleggel igénybe veendő szolgáltatás;

28. *hulladékgazdálkodási létesítmény*: a hulladékkezelő létesítmény – ideértve az átrakóállomást, a válogatóművet, a hulladékhasznosító vagy a hulladékártalmatlanító létesítményt –, továbbá a hulladékgazdálkodási tevékenységek végzését biztosító telephely, telephelyen belül vagy közterületen kialakított elkülönített terület, amely magában foglalja a hulladékgazdálkodás végzéséhez szükséges, így különösen a környezet biztonságát szolgáló építményeket, kiszolgáló helyiségeket, gyűjtőhelyet;

29. *hulladékjelleg*: a hulladék veszélyes vagy nem veszélyes jellemzője;

30. *hulladékolaj*: bármely ásványi vagy szintetikus kenőolaj vagy ipari olaj, amely az eredeti rendeltetési célra tovább nem használható, így különösen a használt motorolaj és sebességváltó-olaj, kenőolaj, turbinaolaj és hidraulikaolaj;

31. *hulladékolaj regenerálása*: olyan újrafeldolgozási művelet, amely által alapolajat állítanak elő a hulladékolaj finomításával, így különösen az abban található szennyezőanyagok, oxidációs termékek és adalékanyagok eltávolításával;

32. *hulladéktermelő*: akinek tevékenységeiből hulladék képződik (eredeti hulladéktermelő), vagy bárki, aki előkezelést, keverést vagy egyéb olyan kezelési műveletet végez, amely a hulladék jellegében vagy összetételében változást eredményez;

33. *hulladéktípus*: a hulladékjegyzékről szóló miniszteri rendeletben meghatározott hulladékjegyzék szerinti kódszámmal ellátott anyag vagy hulladék;

34. *ingatlantulajdonos*: aki vagy amely az ingatlan tulajdonosa, vagy kezelője, birtokosa, illetve használója, ideértve azt az esetet is, amikor az ingatlan tulajdonosa, vagy kezelője, birtokosa, illetve használója egyben a hulladék termelője, birtokosa;

35. *kereskedő*: bármely gazdasági társaság vagy egyéni vállalkozó, amelynek vagy akinek megbízása alapján képviselője vagy más megbízott jár el a hulladék megvásárlásánál és az azt követő értékesítésénél, ideértve azt az esetet is, amikor a kereskedő nem lesz a hulladék tényleges birtokosa;

36. *kezelés*: hasznosítási vagy ártalmatlanítási műveletek, ideértve a hasznosítást vagy ártalmatlanítást megelőző előkészítést is;

37. *közszolgáltató*: az a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel rendelkező és e törvény szerint minősített gazdálkodó szervezet, amely a települési önkormányzattal kötött hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés alapján hulladékgazdálkodási közszolgáltatást lát el;

38. *közvetítő*: olyan gazdasági társaság vagy egyéni vállalkozó, amely vagy aki más nevében intézi a hulladék hasznosítását vagy ártalmatlanítását, ideértve azt az esetet is, amikor a közvetítő nem lesz a hulladék tényleges birtokosa;

39. *megelőzés*: az anyag vagy termék hulladékká válását megelőzően hozott olyan intézkedés, amely csökkenti

a) a hulladék mennyiségét, többek között a termékek újrahasználata vagy a termékek élettartamának meghosszabbítása révén,

b) a képződött hulladék környezetre és emberi egészségre gyakorolt káros hatásait, vagy

c) az anyagok és a termékek veszélyes anyag tartalmát;

40. *nagydarabos hulladék*: az ingatlantulajdonostól a közszolgáltató által nem rendszeres jelleggel átvett olyan hulladék, amely a közszolgáltatás keretében rendszeresített gyűjtőedény méreteit meghaladja (lom);

41. *szállítás*: a hulladék telephelyen kívüli mozgatása;

42. *tárolás*: a hulladék hasznosítást, illetve ártalmatlanítást megelőző, hulladékkezelő létesítményben vagy tárolótelepen történő ideiglenes elhelyezése, ide nem értve a hulladék elszállítását megelőző előzetes tárolását;

43. *települési hulladék*: a háztartási és a háztartási hulladékhoz hasonló szilárd hulladék;

44. *újrafeldolgozás*: olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladékot terméké vagy anyaggá alakítják annak eredeti használati céljára, akár más célokra; ez magában foglalja a szerves anyagok feldolgozását, de nem tartalmazza az energetikai hasznosítást és az olyan anyaggá történő feldolgozást, amelyet feltöltési műveletek során használnak fel;

45. *újrahasználat*: olyan művelet, amelynek révén a hulladéknak nem minősülő terméket vagy alkatrészét újrahasználik arra a célra, amelyre eredetileg szolgált;

46. *újrahasználatra előkészítés*: tisztítással, javítással, valamint ellenőrzéssel végzett hasznosítási művelet, amelynek során a hulladékká vált terméket vagy alkatrészét előkészítik arra, hogy bármilyen egyéb előkezelés nélkül újrahasználható legyen;

47. *vegyes hulladék*: a háztartási és a háztartási hulladékhoz hasonló hulladéknak az a különböző fajtájú és összetételű hulladékot tartalmazó része, amelyet az elkülönítetten gyűjtött hulladéktól eltérő külön gyűjtőedényben gyűjtenek;

48. *veszélyes hulladék*: az 1. mellékletben meghatározott veszélyességi jellemzők legalább egyikével rendelkező hulladék;

49. *veszélyes-hulladékégető mű*: olyan hulladékkezelő létesítmény, amelyben a hulladékok égetésének műszaki követelményeiről, működési feltételeiről és a hulladékégetés technológiai kibocsátási határértékeiről szóló miniszteri rendeletben meghatározott feltételek szerint veszélyes hulladékot égetnek;

50. *visszavétel*: olyan szolgáltatás, amelynek során a hulladéknak nem minősülő használt elemet, akkumulátort, illetve csomagolását, valamint a használt elektromos és elektronikus berendezést, illetve csomagolását a gyártó vagy a forgalmazó a fogyasztótól visszaveszi.

(2) Az e törvény hatálya alá tartozó állati mellékterméket az (1) bekezdés 23. pontja szerinti fogalommeghatározással összhangban kell értelmezni.

(3) Az élelmiszer- és konyhai hulladéokra vonatkozó előírásokat

a) a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (állati melléktermékekre vonatkozó rendelet) szóló, 2009. október 21-i 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben,

b) a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról szóló 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról, valamint a 97/78/EK tanácsi irányelvnek az egyes minták és tételek határon történő állat-egészségügyi ellenőrzése alóli, az irányelv szerinti mentesítése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2011. február 25-i 142/2011/EU bizottsági rendeletben, valamint

c) a nem emberi fogyasztásra szánt állati eredetű melléktermékekre vonatkozó állategészségügyi szabályok megállapításáról szóló miniszteri rendeletben

meghatározott eltérésekkel összhangban kell értelmezni.

(4) A kitermelt szennyezetlen talaj és más, természetes állapotában meglévő olyan anyag hulladékstátuszát, amelyet nem a kitermelés helyén használnak fel, az (1) bekezdés 23. pontja szerinti fogalommeghatározással, valamint a melléktermékekre, illetve a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó rendelkezésekkel összhangban kell értelmezni.

(5) A közvetítő szervezetre a közvetítőre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(6) A hulladék e törvény szerinti behozatalára, kivitelére és átszállítására a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet) szerinti szállítás fogalmat kell alkalmazni.

(7) A hulladékgazdálkodással összefüggő, e törvényben nem szabályozott fogalmak, továbbá rendelkezések tekintetében a Polgári Törvénykönyvről szóló törvényt, a számvitelről szóló törvényt, a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvényt, valamint a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvényt (a továbbiakban: Kvt.) kell alkalmazni.

(8) Törvény vagy kormányrendelet az egyes hulladéktípusok és -fajták képződésének megelőzése érdekében, valamint a hulladékgazdálkodási tevékenységek vonatkozásában e törvénnyel összhangban álló további rendelkezéseket állapíthat meg.

3. Alapelvek

3. § A hulladékot eredményező tevékenységek, valamint a hulladékgazdálkodás során – a Kvt.-vel összhangban – a következő alapelveket kell érvényesíteni:

a) az újrahasználat és az újrahasználatra előkészítés elve: a hulladékképződés megelőzése érdekében a termékek újrahasználatát, javítását, újratöltését, a hulladék újrahasználatra előkészítését, az újrahasználati és javító hálózatok kiépítését jogi, gazdasági és műszaki eszközökkel, valamint az anyag vagy tárgy beszerzésére vonatkozó kritériumok és számszerűsített célok kitűzésével kell elősegíteni;

b) a kiterjesztett gyártói felelősség elve: a gyártó felelős a termék és a technológia jellemzőinek a megelőzés és a hulladékgazdálkodás követelményei szempontjából történő kedvező megválasztásáért, ideértve a felhasznált alapanyagok megválasztását, a termék külső behatásokkal szembeni ellenálló képességének, élettartamának és újrahasználatosságának, javíthatóságának, továbbá a termék előállításából és felhasználásából származó, illetve a termékből képződő hulladék hasznosításának és ártalmatlanításának megtervezését; a kiterjesztett gyártói felelősség alapján a gyártó felelős továbbá a visszavitt termék visszaváltásáért, visszavételéért, illetve a termékből származó hulladék átvételéért, illetve a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvényben meghatározott további hulladékgazdálkodási tevékenységek elvégzéséért, amelyek az e tevékenységekért vállalt pénzügyi felelősséget is magukban foglalják;

c) az önellátás elve: az Európai Unió tagállamaival együttműködésben biztosítani kell, hogy Magyarország területén a hulladék ártalmatlanítására, valamint a vegyes hulladék hasznosítására alkalmas hulladékgazdálkodási létesítmények önálló hálózata jöjjön létre, illetve működjön, figyelembe véve a földrajzi adottságokat, valamint azt, hogy bizonyos hulladék esetében különleges hulladékgazdálkodási létesítményekre van szükség; az önellátás elve nem jelenti azt, hogy Magyarországnak a hasznosító létesítmények teljes skálájával kell rendelkeznie;

d) a közelség elve: biztosítani kell, hogy a c) pont szerinti hálózat lehetővé tegye a hulladék egyik legközelebbi, a célnak megfelelő hulladékgazdálkodási létesítményben és a leginkább alkalmas módszerek, valamint technológiák segítségével történő hasznosítását vagy ártalmatlanítását, figyelembe véve a környezeti adottságokat, a környezeti és gazdasági hatékonyságot, az elérhető legjobb technikát, valamint az adott hulladék különleges kezelési igényét; a közelség elve nem jelenti azt, hogy Magyarországnak a hasznosító létesítmények teljes skálájával kell rendelkeznie;

e) a szennyező fizet elve: a hulladéktermelő, a hulladékbirtokos vagy a hulladékká vált termék gyártója felelős a hulladék kezeléséért, a hulladékgazdálkodás költségeinek megfizetéséért;

f) a biológiailag lebomló hulladék hasznosításának elve: elő kell segíteni a biológiailag lebomló hulladék elkülönített gyűjtését és hasznosítását annak érdekében, hogy a hasznosítás után a természetes szervesanyag-körforgásba minél nagyobb tisztaságú anyag kerülhessen vissza, valamint a hulladéklerakókon lerakásra kerülő települési hulladék biológiailag lebomló tartalma csökkenjen;

g) a költséghatékony hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosításának elve: a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást a költséghatékony környezetvédelmi célok megválasztásával és a közszolgáltatást igénybe vevő lakosság fizetőképessége szerint fenntartható üzemeltetési költségekre figyelemmel úgy kell tervezni és fejleszteni, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe tartozó feladatok ellátása a legkisebb mértékben tegye szükségessé a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj emelését;

h) a keresztfinanszírozás tilalmának elve: a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díját úgy kell megállapítani, hogy az maradéktalanul fedezetet nyújtson a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás indokolt költségeire és ráfordításaira, valamint a közszolgáltató e tevékenységével kapcsolatos ésszerű nyereségére; az ésszerű nyereség nem tartalmazhatja a hulladékgazdálkodási közszolgáltatáson kívül eső egyéb gazdasági tevékenységei költségeinek, ráfordításainak fedezetét.

II. FEJEZET

A HULLADÉKRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

4. A környezet és az emberi egészség védelme

4. § Minden tevékenységet úgy kell megtervezni és végezni, hogy az a környezetet a lehető legkisebb mértékben érintse, vagy a környezet terhelése és igénybevétele csökkenjen, ne okozzon környezetveszélyeztetést vagy környezetszennyezést, biztosítsa a hulladékképződés megelőzését, a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentését, a hulladék hasznosítását, továbbá környezetkímélő ártalmatlanítását.

5. § (1) A hulladékképződés megelőzése, a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentése érdekében előnyben kell részesíteni:

- a) az anyag- és energiatakarékos, hulladékszegény technológiák alkalmazását;
- b) az anyag termelési-fogyasztási körfolyamatban tartását;
- c) a legkisebb tömegű és térfogatú hulladékot, továbbá a kevesebb szennyező anyagot, illetve kisebb környezetterhelést eredményező termékek előállítását;
- d) a hulladékként kockázatot jelentő anyagok kiváltását.

(2) A hulladékképződés megelőzése érdekében törekedni kell arra, hogy a technológiából származó, de a technológiai folyamatba visszavezetett gyártási maradék, anyag, valamint a már használt, de eredeti céljára ismételten felhasználható termék, illetve melléktermék a gyártásfelhasználás ciklusban maradjon. Az anyag vagy termék, illetve melléktermék a gyártásfelhasználás ciklusból történő kilépésekor válik hulladékká.

6. § (1) Hulladékgazdálkodási tevékenységet az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül úgy kell végezni, hogy az ne jelentsen kockázatot a környezeti elemekre, ne okozzon lakosságot zavaró (határértéket meghaladó) zajt vagy bűzt, és ne befolyásolja hátrányosan a tájat, valamint a védett természeti és kulturális értékeket.

(2) Aki olyan hulladékgazdálkodási tevékenységet végez, amely a tevékenység jellegéből fakadóan a környezeti elemekre, az emberi egészségre, a tájra, valamint a védett természeti és kulturális értékekre kockázatot jelent, gondoskodik arról, hogy a kockázatot a lehető legkisebbre csökkentse.

(3) A hulladékban rejlő anyag, energia hasznosítása érdekében törekedni kell a hulladék lehető legnagyobb arányú újrahasználatra előkészítésére, újrafeldolgozására, valamint a nyersanyagok hulladékkal történő helyettesítésére.

(4) A hulladékgazdálkodáshoz használt technológia, berendezés, eszköz vagy anyag alkalmazását, illetve forgalmazását jogszabály engedélyhez vagy alkalmassági vizsgálatához, referenciához, valamint minősítéshez kötheti.

5. A hulladékhierarchia

7. § (1) A hulladékképződés megelőzése és a hulladékgazdálkodás során az alábbi tevékenységek elsőbbségi sorrendként történő alkalmazására kell törekedni:

- a) a hulladékképződés megelőzése,
- b) a hulladék újrahasználatra előkészítése,
- c) a hulladék újrafeldolgozása,
- d) a hulladék egyéb hasznosítása, így különösen energetikai hasznosítása, valamint
- e) a hulladék ártalmatlanítása.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tevékenységek közül azt kell választani, amely az összességében legjobb környezeti eredményt biztosító megoldást hordozza magában, és elősegíti az e törvény szerinti hasznosítási és ártalmatlanítási célkitűzések megvalósítását.

(3) Az összességében legjobb környezeti eredményt biztosító megoldás érvényesülése érdekében bizonyos hulladékáramok esetében az (1) bekezdésben meghatározott tevékenység a hulladékhierarchia szerinti elsőbbségi sorrendtől eltérően is megválasztható. Ennek indokoltságát a hulladékképződés és a hulladékgazdálkodási tevékenységek által gyakorolt összehatásokat bemutató életciklus-szemléleten alapuló vizsgálati elemzéssel kell igazolni.

(4) A (3) bekezdés szerinti hulladékáramokat, valamint a vizsgálati elemzésre vonatkozó szabályokat az életciklus-szemléleten alapuló vizsgálati elemzés elvégzésének részletes szabályairól szóló kormányrendelet határozza meg.

6. Melléktermék

8. § Valamely anyagot vagy tárgyat, amely olyan előállítási folyamat során képződik, amelynek elsődleges célja nem az ilyen anyag vagy tárgy előállítása, a következő feltételek együttes teljesülése esetén nem hulladéknak, hanem mellékterméknek lehet tekinteni:

a) további felhasználása biztosított,

b) előállítását követően – a szokásos ipari gyakorlattól eltérő feldolgozás nélkül – közvetlenül felhasználható,

c) az előállítási folyamat szerves részeként állítják elő,

d) a környezetet és az emberi egészséget hátrányosan nem érinti, és

e) további használata jogszerű, azaz meghatározott módon történő felhasználása tekintetében az anyag vagy tárgy megfelel a termékre, a környezet- és egészségvédelemre vonatkozó összes jogszabályi előírásnak.

7. A hulladékstátusz megszűnése

9. § (1) Hasznosítási műveleten átesett anyag vagy tárgy a továbbiakban nem tekintendő hulladéknak a következő feltételek együttes teljesülése esetén:

a) meghatározott célra rendeltetésszerűen, általános jelleggel használják,

b) rendelkezik piaccal vagy van rá kereslet,

c) megfelel a rendeltetésére vonatkozó műszaki követelményeknek és a rá vonatkozó jogszabályi előírásoknak, szabványoknak, és

d) használata összességében nem eredményez a környezetre vagy az emberi egészségre káros hatást.

(2) Azt az anyagot vagy tárgyat, amely az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén megszűnik hulladéknak lenni, hasznosítotttnak kell tekinteni, és

- a) a csomagolási hulladék kezelésének részletes szabályairól szóló kormányrendeletben,
- b) a hulladékká vált gépjárművekről szóló kormányrendeletben,
- c) az elem- és akkumulátorhulladék átvételéről és kezeléséről szóló kormányrendeletben,
- d) az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladék átvételéről és kezeléséről szóló kormányrendeletben, és
- e) a tárgykörbe tartozó további uniós jogi aktusok átültetését szolgáló vagy más hazai jogszabályban

meghatározott hasznosítási és újrafeldolgozási célok alkalmazásában is megszűnik hulladéknak lenni, amikor az ezekben a jogszabályokban előírt újrafeldolgozási, illetve hasznosítási követelmények teljesülnek.

10. § (1) A hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó feltételek teljesítéséhez szükséges egyedi, illetve részletes előírásokat – ideértve a szennyező anyagok határértékeit, továbbá az anyag vagy tárgy lehetséges káros környezeti hatásainak elkerülésére vonatkozó szabályokat – a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikke (1) bekezdésének végrehajtására kiadott uniós jogi aktus állapítja meg a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel.

(2) Ha egy hulladékról való vonatkozásában a hulladékstátusz megszűnésének feltételeiről uniós jogi aktus nem rendelkezik, a hulladékstátusz megszűnésének további feltételeit, valamint az ilyen feltételek teljesítéséhez szükséges részletes előírásokat miniszteri rendelet állapítja meg.

(3) A hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó 9. § (1) bekezdés szerinti feltételeknek való megfelelés igazolására alkalmas minőségbiztosítási rendszer tanúsítását jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő tanúsító szervezet végezheti.

(4) A hulladékstátusz megszűnésének igazolására alkalmas minőségbiztosítási rendszert az arra feljogosított tanúsító szervezet negyedévente ellenőrzi.

(5) A hasznosítási művelet útján előállított anyag vagy tárgy 9. § (1) bekezdés szerinti feltételeknek való megfelelését a termék megfelelőségének és biztonságának ellenőrzéséért felelős hatóság, illetve piacának felügyeletéért felelős hatóság ellenőrzi.

(6) Ha a hasznosítási művelet útján előállított anyag vagy tárgy nem felel meg a 9. § (1) bekezdés szerinti feltételeknek, az (5) bekezdés szerinti hatóság tájékoztatja a gyártó telephelye szerint illetékes környezetvédelmi hatóságot.

8. Minősítés

11. § (1) A kezelésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel vagy hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezet kezdeményezésére az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség (a továbbiakban: OHÜ) a gazdálkodó szervezetet minősíti. A minősítés tartalmazza a gazdálkodó szervezet osztályba sorolását.

- (2) Az a gazdálkodó szervezet minősíthető, amely a hulladékgazdálkodási engedélyhez, illetve hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedélyhez kötött tevékenységét a kezdeményezést megelőző 1 évben folyamatosan végezte, és a (11) bekezdésben meghatározott kormányrendeletben előírt hulladékgazdálkodási feltételeket teljesíti.
- (3) A minősített gazdálkodó szervezet a minősítés szerinti osztálynak megfelelő jogosultságokat gyakorolhat.
- (4) A minősítésre irányuló kezdeményezést az OHÜ-nek kell megküldeni. A minősítést az OHÜ a kezdeményezés beérkezésétől számított 90 napon belül elvégzi.
- (5) Az osztályba sorolást, valamint a minősítési kezdeményezés elutasítását az OHÜ írásban megindokolja.
- (6) Az OHÜ a minősítés alapjául szolgáló feltételeknek való megfelelést ellenőrzi, és a minősítést a (11) bekezdés szerinti kormányrendeletben meghatározott esetekben módosíthatja vagy visszavonhatja.
- (7) A kezdeményezés benyújtója bírósághoz fordulhat, ha
- a) az OHÜ a minősítésre irányuló kezdeményezést elutasítja,
 - b) az OHÜ által elvégzett minősítés jogszabálysértő, vagy
 - c) a minősítést az OHÜ 90 napon belül nem végzi el.
- (8) A perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.
- (9) A pert – a (7) bekezdés c) pontjának kivételével – a minősítési okirat közlésétől számított 30 napon belül kell megindítani az OHÜ ellen. A perindításra rendelkezésre álló határidő elmulasztása esetén igazolásnak van helye.
- (10) Jogszabálysértés esetén a bíróság az OHÜ-t a minősítés megismétlésére, vagy – a (7) bekezdés c) pontja esetén – a minősítés elvégzésére kötelezi.
- (11) A kezdeményezés tartalmi követelményeit, a minősítés részletes szabályait, a minősítés rendjét, valamint a minősítés alapján gyakorolható jogosultságokat a Kormány rendeletben határozza meg.

III. FEJEZET

HULLADÉKGAZDÁLKODÁSI TEVÉKENYSÉGEK

9. A hulladék gyűjtése

12. § (1) A hulladékot a kezelésre történő elszállítás érdekében a hulladékbirtokos – amennyire az műszaki, környezetvédelmi és gazdasági szempontból megvalósítható – elkülönítetten gyűjti. Az elkülönítetten gyűjtött hulladékot más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal összekeverni tilos.

(2) A hulladékbirtokos a saját ingatlanán, telephelyén, illetve az általa jogszerűen használt ingatlanon, telephelyen képződött hulladékot az ingatlan területén, illetve a telephelyen – így különösen a munkahelyi gyűjtőhelyen vagy az üzemi gyűjtőhelyen – hulladékgazdálkodási engedély nélkül gyűjtheti.

(3) Törvény, kormányrendelet, illetve miniszteri rendelet a hulladékbirtokost kötelezheti a hulladék meghatározott anyagfajta – így különösen a papír, fém, műanyag, biológiailag lebomló, építési-bontási, illetve üveg – vagy hulladéktípusok szerinti elkülönített gyűjtésére, a hulladék jellegének megfelelő csomagolására és megjelölésére, továbbá arra, hogy az ilyen módon előzetesen válogatott hulladékot a közszolgáltatónak vagy egy hulladékkezelőnek átadja.

(4) Az előzetes tárolásra és az előzetes válogatásra a hulladék gyűjtésére vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

10. A hulladék kereskedelme, közvetítése, szállítása

13. § (1) A kereskedő és a közvetítő tevékenységét – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – nyilvántartásba vétel alapján végzi.

(2) Az a kereskedő, illetve közvetítő, akinek a tevékenységével érintett hulladék a birtokába kerül, tevékenységét csak hulladékgazdálkodási engedéllyel végezheti.

(3) A közvetítő és a kereskedő hulladékot csak kezelésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezetnek adhat át.

(4) A közvetítő és a kereskedő az átvett hulladékot a hulladékkezelőnek változatlan formában adja át. A hulladék összetételének, típusának, fajtájának, jellegének vagy bármilyen tulajdonságának megváltoztatását a közvetítő és a kereskedő csak kezelésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel végezheti.

(5) Az a közvetítő, illetve kereskedő, akinek a hulladék nem kerül birtokába, ugyanúgy felel a hulladék átvételéért és hulladékkezelőnek történő átadásáért, mintha a hulladék birtokába került volna.

(6) A kereskedőre és a közvetítőre a kereskedelemről szóló törvény, valamint a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet előírásai is vonatkoznak.

(7) A közvetítő és a kereskedő a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe tartozó hulladékkal nem rendelkezhet, illetve azzal kapcsolatos szállítási, közvetítői és kereskedelmi tevékenységet nem végezhet.

14. § (1) Az a szállító, aki hulladékot üzletszerűen szállít, tevékenységét hulladékgazdálkodási engedély birtokában végzi.

(2) A hulladék szállítója felelős a hulladék rendeltetési helyére történő biztonságos eljuttatásáért, figyelemmel a hazai és nemzetközi szállítmányozási és fuvarozási szabályokra.

(3) Szállításból eredő szennyezés esetén a hulladék szállítója gondoskodik a hulladék összegyűjtéséről és elszállításáról, a terület szennyezésmentesítéséről, valamint az eredeti környezeti állapot helyreállításáról.

(4) Ha a hulladék szállításáról a kereskedő, illetve a közvetítő maga gondoskodik, akkor rá a szállítóra vonatkozó szabályokat is megfelelően alkalmazni kell.

11. A hulladék hasznosítása

15. § (1) A hulladék hasznosítója azt a hasznosítási műveletet alkalmazza, amely a hasznosítandó hulladék vonatkozásában az összességében legjobb környezeti eredményt biztosítja.

(2) Hasznosítási művelet a környezetvédelmi hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedély birtokában végezhető.

(3) Ha a hasznosítási művelet elvégzéséhez a hulladék más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal való összekeverése szükséges, a hulladékkezelő a hasznosítandó hulladékot csak abban az esetben keverheti össze más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal, ha az összességében legjobb környezeti eredmény másképp nem biztosítható. Ilyen művelet csak kezelésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel végezhető.

(4) Hulladékégető műben vagy hulladék-együttégető műben hulladékégetés vagy hulladék-együttégetés akkor engedélyezhető, ha az égetés vagy együttégetés elektromos-, illetve hőenergia termelésre irányul vagy cement-, téglá-, illetve építőipari cserép- és kerámiagyártásra. Hulladékégető műben vagy hulladék-együttégető műben égetni vagy együttégetni csak olyan hulladékot lehet, amely anyagában nem hasznosítható. Veszélyes hulladék kizárólag veszélyes-hulladékégető műben égethető.

(5) A hasznosításra kerülő nem veszélyes hulladék a hasznosítási művelet megkezdéséig a hulladékkezelő telephelyén legfeljebb 3 évig tárolható.

(6) A környezetvédelmi hatóság a hulladéklerakás engedélyezésekor a 92. § (3) bekezdésre tekintettel meghatározza a települési hulladék lerakására szolgáló hulladéklerakón hasznosítható építési-bontási hulladék mennyiségét.

12. A hulladék ártalmatlanítása

16. § (1) A hasznosításra nem kerülő hulladékot ártalmatlanítani kell. A hulladék ártalmatlanítója az ártalmatlanítandó hulladék vonatkozásában azt az ártalmatlanítási műveletet alkalmazza, amely az összességében legjobb környezeti eredményt biztosítja.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakra tekintettel a hulladék ártalmatlanítása során úgy kell eljárni, hogy a hulladék okozta környezetterhelés csökkenjen, a környezetet veszélyeztető, szennyező, károsító hatások megszűnjenek, és ezek a környezet elemeitől történő elszigeteléssel vagy a hulladék anyagi minőségének megváltoztatásával kizárásra kerüljenek.

(3) A hasznosítás érdekében elkülönítetten gyűjtött hulladékot ártalmatlanítani csak akkor lehet, ha a hulladék – az R 13 műveletet ide nem értve – hasznosítási műveleten esett át.

17. § (1) Ártalmatlanítási művelet a környezetvédelmi hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedély birtokában végezhető.

(2) Az ártalmatlanításra kerülő nem veszélyes hulladék az ártalmatlanítási művelet megkezdéséig a hulladékkezelő telephelyén legfeljebb 1 évig tárolható.

(3) Az ártalmatlanításra vonatkozó hulladékgazdálkodási engedélynek rendelkeznie kell az ártalmatlanító létesítmény tevékenységgel érintett területének bezárást követő rekultivációjáról, utógondozásáról és a monitoringról. A monitoring idejét és tartalmát a létesítmény várható környezeti hatásaira tekintettel kell meghatározni.

(4) Az ártalmatlanító létesítmény működésével – hulladéklerakó esetén a lerakott hulladékkal – okozott környezeti károkozás elévülési ideje a létesítmény bezárásától számított 30 év.

(5) Az ártalmatlanító létesítmény üzemeltetője a hulladék kezelésének díját a hulladék fajtája, típusa, jellege és mennyisége szerint megállapítja és közzéteszi.

18. § Hulladéklerakó létesítményhez kapcsolódó tevékenység esetében a környezetvédelmi hatóság a 92. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel az ártalmatlanításra vonatkozó hulladékgazdálkodási engedélyben meghatározza a hulladéklerakón a települési hulladék részeként elhelyezhető biológiailag lebomló szerves anyag mennyiségét.

13. A hulladék behozatala, kivitele és átszállítása

19. § (1) Hulladék Magyarország területére az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben, valamint az országhatárt átlépő hulladékszállításról szóló kormányrendeletben előírtak szerint hozható be.

(2) Magyarország területére ártalmatlanításra szánt veszélyes hulladékot, valamint ártalmatlanításra szánt háztartási hulladékot és a háztartási hulladék égetéséből származó maradékanyagot behozni tilos.

20. § (1) A környezetvédelmi hatóság a hasznosításra, valamint az ártalmatlanításra szánt hulladék behozatalával, kivitelével, illetve átszállításával szemben az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározottak alapján kifogást emel.

(2) Az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikk (1) bekezdésének *c)* pontjában, valamint a 12. cikk *d)* pontjában foglaltak alapján a környezetvédelmi hatóság a hasznosításra, illetve ártalmatlanításra szánt hulladék Magyarországra történő behozatalával, kivitelével, illetve átszállításával szemben akkor emel kifogást, ha

a) a bíróság a bejelentő, a bejelentő szervezet vezetője, vezető tisztségviselője (a továbbiakban együtt: bejelentő), vagy a címzett, a címzett szervezet vezetője, vezető tisztségviselője (a továbbiakban együtt: címzett) büntetőjogi felelősségét a Büntető Törvénykönyvről szóló törvényben meghatározott környezetkárosítás, természetkárosítás vagy hulladékgazdálkodás rendjének megsértése bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen megállapította, mindaddig, amíg a büntetett előlélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól nem mentesült,

b) a bejelentő vagy a címzett hulladékgazdálkodási tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll,

c) a bejelentő vagy a címzett a Kvt. szerinti kármentesítési kötelezettségét a teljesítésre megállapított határidő lejártáig nem teljesíti.

(3) A hulladék behozatalára, kivitelére, illetve átszállítására irányuló bejelentési kötelezettség teljesítésével egyidejűleg a bejelentő és a címzett hatósági bizonyítvánnyal igazolja a környezetvédelmi hatóság részére azt a tényt, hogy vele szemben nem áll fenn a (2) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott kizáró ok, vagy kéri, hogy e tény fennállására vonatkozó adatokat a bünyügyi nyilvántartó szerv a bejelentési kötelezettség teljesítése céljából a környezetvédelmi hatóság által benyújtott adatigénylet alapján továbbítsa. Az adatigénylet során a környezetvédelmi hatóság a bünyügyi nyilvántartó szervtől a (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott adatokat kérheti.

(4) A környezetvédelmi hatóság a hulladék Magyarországra történő behozatalával, kivitelével, illetve átszállításával összefüggésben folytatott hatósági ellenőrzés keretében azt is ellenőrizheti, hogy a bejelentésre kötelezett vagy a címzett nem áll-e a (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott kizáró ok hatálya alatt. A hatósági ellenőrzés céljából a környezetvédelmi hatóság a bünyügyi nyilvántartási rendszerből adatot kérhet. Az adatkérés kizárólag a (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározottak igazolásához szükséges adatra irányulhat.

(5) A környezetvédelmi hatóság a (3) és (4) bekezdés alapján megismert személyes adatokat a hatósági bizonyítvány időbeli hatályának lejártáig, illetve a hatósági ellenőrzés időtartamára vagy a hatósági ellenőrzés alapján indított eljárás jogerős befejezéséig kezeli.

21. § A környezetvédelmi hatóság a 20. §-ban foglaltakon kívül a hulladék Magyarországra történő behozatalával, kivitelével, illetve átszállításával kapcsolatban akkor is kifogást emel, ha

a) a hulladék behozatala hasznosításra szolgáló hulladékégető műbe irányul, és megállapítást nyer, hogy ez a Magyarország területén képződött hulladék ártalmatlanítását tenné szükségessé, vagy

b) a behozni kívánt hulladék a Magyarország területén képződött hulladék hulladékgazdálkodási tervekben foglaltakkal össze nem egyeztethető módon történő kezelését eredményezné.

IV. FEJEZET

A HULLADÉKGAZDÁLKODÁS EGYES SZEREPLŐINEK KÖTELEZETTSÉGEI

14. A gyártó kötelezettségei

22. § (1) A gyártó törekszik arra, hogy a terméket és csomagolását úgy tervezze meg, alakítsa ki, továbbá olyan technológia- és termékfejlesztést hajtson végre, amely az elérhető leghatékonyabb anyag- és energiafelhasználással jár, valamint elősegíti a hulladékképződés megelőzését, a termék újrahasználatát, továbbá hulladékká válását követően annak környezetkímélő kezelését.

(2) A gyártó a nyers- és alapanyag, termék, illetve csomagolóeszköz közül azt igyekszik előnyben részesíteni, amelynek gyártása és felhasználása alacsonyabb anyag- és energiaigénnyel, előállítás és használata kisebb környezeti hatással, kevesebb veszélyes hulladék képződésével jár, alacsonyabb a veszélyes jelleget előidéző összetevőinek mértéke, továbbá, amely tartósabb, többször használható, és hulladékká válását követően kevésbé terheli a környezetet.

(3) Az (1) és (2) bekezdés szerint eljáró gyártó törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott feltételek teljesítése esetén – az abban meghatározott módon és mértékig – kedvezmény igénybevételére jogosult.

23. § (1) A gyártó közérthető módon tájékoztatja a termék fogyasztóit a termék és csomagolása hulladékgazdálkodási szempontból lényeges tulajdonságairól, a termék újrahasználatosságáról, elhasználódása vagy hulladékká válása esetén annak feldolgozhatóságáról, valamint további kezelésének lehetőségeiről.

(2) A gyártó a terméken vagy annak csomagolásán jól látható és közérthető módon jelöli a termék és a csomagolás hulladékszegény, tartós vagy újrafelhasználható jellegét, hulladékgazdálkodási szempontból lényeges anyagösszetételét, betét- vagy letéti díjas forgalmazását.

(3) A fogyasztók tájékoztatására, valamint a terméken és a csomagoláson feltüntetendő információkra vonatkozóan az (1) és (2) bekezdésben előírt követelmények megsértése esetén a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvényben (a továbbiakban: Fttv.) meghatározott hatóság jár el, ha a jogsértés az Fttv. értelmében vett fogyasztót érint. A hatóság az Fttv.-ben meghatározott szabályok szerint jár el.

(4) A gyártó az általa előállított vagy forgalomba hozott termék újrahasználatának vagy újrahasználatra előkészítésének elősegítése érdekében – ha törvény vagy kormányrendelet előírja – a termék vagy alkatrészének újrahasználatát biztosító hálózatot alakít ki és működtet.

24. § (1) A gyártó törvényben, kormányrendeletben vagy miniszteri rendeletben meghatározott termék vagy termékcsoport vonatkozásában az arra alkalmas gyűjtőhelyen

a) az általa előállított vagy forgalomba hozott termékcsoportból származó használt terméket, illetve csomagolását a forgalmazótól, fogyasztótól visszaváltja vagy visszaveszi annak újrahasználatára, valamint

b) az általa előállított vagy forgalomba hozott termékből, illetve a termék csomagolásából származó hulladékot a hulladékbirtokostól átveszi annak újrahasználatra előkészítése, hasznosítása, valamint – veszélyes hulladék esetén annak – ártalmatlanítása

érdekében.

(2) A környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény az újrahasználatra visszavett használt termékekre és csomagolására vonatkozó visszaváltási, visszavételi, továbbá a termékből, illetve csomagolásából származó – hasznosítás céljára átvett – hulladék fajtáira vonatkozó átvételi és hasznosítási arányokat, valamint azok mértékét és a teljesítés határidejét a műszaki és gazdasági megvalósíthatóságra, valamint az általános környezeti, egészségügyi és társadalmi hatásokra figyelemmel határozza meg.

25. § (1) A gyártó termékének forgalomba hozatalát megállapodás alapján ahhoz a feltételhez kötheti, hogy a forgalmazó vállaljon kötelezettséget a termék betétdíj – tartós fogyasztási cikk esetén letéti díj – ellenében történő visszavételére a betétdíjról szóló törvényben meghatározott feltételek szerint.

(2) A gyártó azt a betét- vagy letéti díjas terméket, illetve annak csomagolását, amely után a fogyasztó betét- vagy letéti díjat fizetett, a forgalmazótól, illetve a fogyasztótól visszaváltja vagy visszaveszi, és a betét- vagy letéti díjat részére visszafizeti.

15. A forgalmazó kötelezettségei

26. § (1) Ha a forgalmazó a gyártóval megállapodást kötött, a forgalmazó gondoskodik a megállapodásban foglalt,

a) általa forgalmazott használt termék, illetve csomagolás fogyasztótól történő visszaváltásáról vagy visszavételéről és a gyártónak történő átadásáról, ide nem értve a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvényben meghatározott termékdíjköteles terméket, valamint

b) az általa forgalmazott termékből, illetve csomagolásából származó hulladék hulladékbirtokostól történő átvételéről, elkülönített gyűjtéséről és hulladékkezelőnek történő átadásáról, ide nem értve a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvényben meghatározott termékdíjköteles termékből származó hulladékot.

(2) Jogszabály a forgalmazót a gyártótól függetlenül is kötelezheti az általa forgalmazott termék, illetve termékcsoporthoz tartozó használt termék, továbbá forgalmazói csomagolás fogyasztótól történő visszaváltására vagy visszavételére, valamint a termékből, illetve csomagolásából származó hulladék hulladékbirtokostól történő átvételére, elkülönített gyűjtésére vagy hulladékkezelőnek történő átadására.

27. § A forgalmazó azt a használt terméket, illetve csomagolását, amely után a fogyasztó betét- vagy letéti díjat fizetett, a fogyasztótól visszaváltja vagy visszaveszi, és részére a díjat visszafizeti.

16. A gyártóra és a forgalmazóra vonatkozó közös szabályok

28. § (1) A gyártó a más gyártó által előállított vagy a forgalmazó a más forgalmazó által forgalmazott használt termékből, illetve csomagolásából származó hulladékot csak hulladékgazdálkodási engedély birtokában veheti át, kivéve, ha a gyártó által gyártott vagy a forgalmazó által forgalmazott termék vagy csomagolása a más gyártó által előállított, illetve más forgalmazó által forgalmazott termékkel jellegében és funkciójában azonos.

(2) Termék forgalmazását

a) törvény vagy kormányrendelet betét- vagy letéti díj,

b) törvény termékdíj megfizetéséhez

kötheti.

(3) Törvény vagy kormányrendelet a termék fejlesztésével, forgalmazásával, használatával vagy feldolgozásával üzletszerűen foglalkozó gazdálkodó szervezetet részben vagy egészben kötelezheti a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségek teljesítésére.

(4) A gyártó, illetve a forgalmazó a 24–27. § alapján átvett hulladékról a hulladék birtokosaként gondoskodik.

(5) A gyártó, illetve a forgalmazó az általa előállított, illetve forgalmazott termékcsoporthoz tartozó használt termékből, illetve forgalmazói csomagolásból származó hulladék átvételét a termék előállítása, illetve forgalmazása helyén hulladékgazdálkodási engedély, illetve nyilvántartásba vétel nélkül végezheti.

(6) A gyártó, illetve a forgalmazó a gyártói felelősség körébe tartozó termékcsoporthoz tartozó használt termékből, illetve forgalmazói csomagolásból származó hulladék – a betét- vagy letéti díjas használt terméket, csomagolását, illetve az abból visszamaradt hulladékot ide nem értve – átvételéért ellenértéket nem kérhet.

(7) A 22–27. §-ban, valamint az e §-ban foglaltakat a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény termékdíjköteles termékből származó hulladéokra vonatkozó szabályaival összhangban kell értelmezni.

29. § (1) A gyártók, illetve a forgalmazók a 22–28. §-ban foglalt kötelezettségeik ellátása érdekében – a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvényben meghatározott kivétellel – önálló közvetítő szervezetet hozhatnak létre vagy közvetítőt bízhatnak meg azzal, hogy e kötelezettségeiket a közvetítő, illetve közvetítő szervezet a gyártóktól, illetve a forgalmazóktól díjfizetés ellenében, szerződésben rögzített feltételek mellett átvállalja, és a tevékenységi körébe tartozó hulladék elszállítását, hasznosítását vagy ártalmatlanítását szervezze és közvetítse.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kötelezettség ellátására létrehozott közvetítő szervezet tevékenységét a környezetvédelmi hatóság engedélyének birtokában, kormányrendeletben meghatározott feltételekkel végzi.

(3) A környezetvédelmi hatóság az engedéllyel rendelkező közvetítő szervezetekről nyilvántartást vezet.

30. § (1) A 24. § (1) bekezdésében, valamint a 26–27. §-ban előírt követelmények megsértése esetén az eljárás lefolytatására a fogyasztóvédelmi hatóság jogosult, ha a jogsértés a fogyasztóvédelemről szóló törvény (a továbbiakban: Fgytv.) értelmében vett fogyasztót érint.

(2) Az (1) bekezdés, valamint a 23. § (3) bekezdés szerinti rendelkezés az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezés.

17. A hulladékbirtokos kötelezettségei

31. § (1) A hulladékbirtokos a hulladék kezeléséről

a) az általa üzemeltetett hulladékkezelő létesítményben alkalmazott előkezelő, hasznosító vagy ártalmatlanító eljárás, illetve ilyen műveletek végzésére alkalmas berendezés,

b) a hulladék hulladékkezelőnek történő átadása,

c) a hulladék közvetítőnek történő átadása,

d) a hulladék kereskedőnek történő átadása,

e) a hulladék közszolgáltatónak történő átadása – ideértve a hulladék hulladékgyűjtő ponton vagy hulladékgyűjtő udvarban történő átadásának esetét is –, vagy

f) a hulladék átvételi helyen, illetve az átvételre kötelezettnek történő átadása

útján gondoskodik.

(2) A hulladékkezelő, a kereskedő és a közszolgáltató – a 43. § (1) bekezdésben meghatározott kivétellel – a hulladék birtokbavételével a hulladék tulajdonosává válik.

(3) Jogszabályban meghatározott esetekben a hulladékká vált terméket a hulladékbirtokos az átvételre kötelezettnek adja át.

(4) Ha az eredeti hulladéktermelő vagy a hulladékbirtokos a hulladékot a hasznosítást vagy ártalmatlanítást megelőző előkészítő műveletek elvégzése céljából hulladékkezelőhöz szállítja, akkor ez – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a teljes hasznosítási vagy ártalmatlanítási művelet elvégzésének felelőssége alól nem mentesíti.

(5) Ha a hulladékbirtokos a hulladékot másnak átadja – a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás keretében történő átadás kivételével –, meg kell győződnie arról, hogy az átvevő az adott hulladék szállítására, közvetítésére, kereskedelmére, illetve kezelésére vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkezik, vagy az adott hulladékgazdálkodási tevékenység végzéséhez szükséges nyilvántartásba vétele megtörtént.

32. § (1) A hulladékgazdálkodás költségeit – a szennyező fizet elvvel összhangban – az eredeti hulladéktermelő, illetve a hulladék adott vagy korábbi birtokosa fizeti meg. Ennek teljesítésére jogszabály (részben vagy egészben) a hulladékot eredményező termék gyártóját, forgalmazóját is kötelezheti.

(2) Akinek tevékenysége során hulladék képződik, a hulladék kezeléséről a hulladékbirtokosra vonatkozó előírásoknak megfelelően gondoskodik.

(3) Hulladékot csak kezelésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezet tárolhat.

V. FEJEZET

A HULLADÉKGAZDÁLKODÁSI KÖZSZOLGÁLTATÁSRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

18. A települési önkormányzatra vonatkozó szabályok

33. § (1) A települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátását a közszolgáltatóval kötött hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés útján biztosítja.

(2) A települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására közbeszerzési eljárást folytat le, kivéve, ha a közbeszerzésekről szóló törvény (a továbbiakban: Kbt.) szerint nem kell közbeszerzési eljárást lefolytatni, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megkötése nem tartozik a Kbt. alkalmazási körébe, vagy ha a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megkötése a Kbt. szerinti kivételi körbe esik.

(3) Ha a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának biztosítása céljából a települési önkormányzat közbeszerzési eljárást folytat le, a közbeszerzési eljárásban – a 34. § (4) bekezdés szerinti eltérésekkel – csak hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel, valamint az OHÜ által kiadott minősítéssel rendelkező gazdálkodó szervezet indulhat.

34. § (1) A települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására a közszolgáltatóval írásbeli szerződést köt.

(2) A települési önkormányzat hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására csak 1 hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést köthet.

(3) A települési önkormányzat hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést csak az OHÜ által minősített, valamint hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezettel köthet.

(4) A települési önkormányzat a (3) bekezdésben meghatározottaktól eltérően azzal a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel, valamint az OHÜ által kiadott minősítéssel nem rendelkező gazdálkodó szervezettel is köthet hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést, amelynek tagjai (részes felei) valamennyien rendelkeznek az OHÜ által kiadott minősítéssel, valamint hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel.

(5) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződésnek legalább az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) a közszolgáltató, illetve a tagok (részes felek) azonosító adatait (név, cím, KÜJ-, KTJ-, KSH-azonosítók),

b) a közszolgáltatási tevékenység megnevezését,

c) a közszolgáltatási tevékenységgel érintett területet,

d) a közszolgáltatási tevékenység végzésének időtartamát.

(6) A közszolgáltató kiválasztásával, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megkötésével, valamint a szerződésben foglaltak teljesítésével kapcsolatban a közszolgáltató kiválasztásáról és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződésről szóló kormányrendelet rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(7) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés a közszolgáltatóval legfeljebb 10 évre köthető meg.

(8) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás teljesítése kizárólag törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott esetekben szüneteltethető vagy korlátozható.

(9) A lakosság tájékoztatása érdekében a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés közzétételéről az OHÜ a honlapján, a települési önkormányzat a helyben szokásos módon gondoskodik.

35. § A települési önkormányzat képviselő-testülete önkormányzati rendeletben állapítja meg:

a) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás tartalmát, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással ellátott terület határait;

b) a közszolgáltató tagjai (részes felei), illetve az alvállalkozó által végzett hulladékgazdálkodási tevékenységet, továbbá a tagoknak, illetve az alvállalkozónak a közszolgáltatás egészéhez viszonyított arányát, ha a közszolgáltatást a közszolgáltató több tagja, illetve alvállalkozó végzi;

c) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának rendjét és módját, a közszolgáltató és az ingatlantulajdonos ezzel összefüggő jogait és kötelezettségeit, valamint a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés egyes tartalmi elemeit;

d) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás igénybevételének miniszteri rendeletben nem szabályozott módját és feltételeit;

e) az ingatlantulajdonost terhelő, miniszteri rendeletben nem szabályozott díjfizetési kötelezettséget, megfizetésének rendjét, az esetleges kedvezmények eseteit;

f) az üdülőingatlanokra és az időlegesen használt ingatlanokra vonatkozó sajátos szabályokat;

g) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással összefüggő személyes adatok (a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím) kezelésére vonatkozó rendelkezéseket.

36. § (1) A települési önkormányzatok hulladékgazdálkodási feladataik ellátása érdekében egymással társulhatnak. A társulás tartalmát és feltételeit a helyi önkormányzatok társulásaira vonatkozó jogszabályok keretei között társulási megállapodásban állapítják meg.

(2) A hulladékgazdálkodással kapcsolatos települési önkormányzati döntés meghozatala előtt a nyilvánosság véleményének megismerése érdekében közmeghallgatás tartható.

(3) A települési önkormányzat közmeghallgatást tart a települési hulladék elkülönített gyűjtésének bevezetésével kapcsolatos döntések meghozatala előtt.

37. § (1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést a települési önkormányzat képviselő-testülete a Polgári Törvénykönyvben meghatározottakon túlmenően akkor mondhatja fel, ha a közszolgáltató

a) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátása során a környezet védelmére vonatkozó jogszabályok vagy a rá vonatkozó hatósági döntés előírásait súlyosan megsértette, és ennek tényét a bíróság vagy a hatóság jogerősen megállapította, vagy

b) a szerződésben megállapított kötelezettségét neki felróható módon súlyosan megsértette.

(2) A felmondási idő legfeljebb 6 hónap.

(3) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés felmondása esetén a települési önkormányzat képviselő-testületének haladéktalanul intézkednie kell a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának biztosításáról.

(4) A települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés felmondása esetén a szerződés megszűnésétől az új hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés hatályba lépéséig a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásáról gondoskodik.

(5) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés felmondása esetén a közszolgáltatás ellátásával kapcsolatos, folyamatban lévő ügyek iratait és nyilvántartásait a közszolgáltató a települési önkormányzatnak a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megszűnése napján átadja.

(6) A települési önkormányzat a birtokában lévő és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással kapcsolatos, folyamatban lévő ügyek iratait és nyilvántartásait a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés hatályba lépésének napján az új közszolgáltatónak átadja.

19. Az ingatlantulajdonosra vonatkozó szabályok

38. § (1) Az ingatlantulajdonos a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásához szükséges feltételeket a közszolgáltató részére biztosítja, és a közszolgáltatást igénybe veszi.

(2) Az ingatlantulajdonos a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásáért hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat fizet az e törvényben, valamint a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj megállapításáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) rendeletében meghatározott feltételek szerint.

(3) Az ingatlantulajdonos a közszolgáltató felhívására a személyes adatai közül a családi és utónevét, a lakóhelyének, tartózkodási és értesítési helyének címét megadja.

39. § (1) Az ingatlantulajdonos az érintett ingatlan területén képződő települési hulladékot gyűjti, és azt – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – a közszolgáltatónak rendszeres időközönként átadja.

(2) A természetes személy ingatlantulajdonos a települési hulladék részét képező elkülönítetten gyűjtött hulladékot kormányrendeletben, miniszteri rendeletben vagy a települési önkormányzat (Budapesten a fővárosi önkormányzat) rendeletében meghatározott feltételek szerint, hulladékgyűjtő pontra, hulladékgyűjtő udvarba, átvételi helyre vagy hulladékkezelő létesítménybe szállíthatja, és ott a jogosultnak átadhatja, illetve gyűjtődényben elhelyezheti. E jogot a természetes személy ingatlantulajdonos csak úgy gyakorolhatja, ha a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat a közszolgáltató részére megfizette.

(3) A gazdálkodó szervezet ingatlantulajdonos a háztartási hulladékhoz hasonló hulladék részét képező elkülönítetten gyűjtött hulladék kezeléséről a 31. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint gondoskodik.

(4) Ha az ingatlantulajdonos a biohulladék komposztálásáról saját maga nem gondoskodik, a biohulladékot elkülönítetten gyűjti, és a közszolgáltatónak úgy adja át, hogy a biohulladék komposztálhatósága, illetve lebontása biztosítható legyen.

(5) Önkormányzati rendelet az ingatlan tulajdonost kötelezheti a települési hulladék meghatározott anyagfajta – így különösen a papír, fém, műanyag, építési-bontási, illetve üveg – vagy hulladéktípusok szerinti elkülönített gyűjtésére.

40. § (1) A gyűjtőedénybe helyezett települési hulladék – a 43. § (1) bekezdésében meghatározott kivétellel – a hulladéktermelő tulajdonát képezi addig, amíg az a közszolgáltató birtokába kerül.

(2) Lomtalanítás során közterületen csak nem veszélyes nagydarabos hulladék helyezhető el, illetve adható át a közszolgáltatónak.

(3) Házhoz menő jellegű lomtalanítás esetében a lomtalanításra vonatkozó közszolgáltatást az ingatlan tulajdonos csak a közszolgáltató által előre egyeztetett időpontban veheti igénybe, és ilyen esetben a nagydarabos hulladékot közterületen nem helyezheti el.

20. A közszolgáltatóra vonatkozó szabályok

41. § (1) A közszolgáltató gondoskodik a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás folyamatos ellátásáról.

(2) A közszolgáltató törekszik arra, hogy a feladatkörébe tartozó hulladékgazdálkodási tevékenységeket a hulladékhierarchiára figyelemmel úgy válassza meg, hogy az e törvényben, illetve a hulladékgazdálkodási tervekben foglalt megelőzési, hasznosítási és ártalmatlanítási célkitűzések teljesülni tudjanak.

(3) A közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződésben meghatározott, továbbá a (2) bekezdés szerinti célok elérése érdekében a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására – a Kbt. előírásainak megfelelően – alvállalkozót vehet igénybe.

(4) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási tevékenység végzésére jogosult közszolgáltató külön kormányrendeletben meghatározott összegben céltartalékot képez, és ennek tényét a környezetvédelmi hatóságnak, valamint az OHÜ-nek igazolja.

42. § (1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás keretében a közszolgáltató

a) az ingatlan tulajdonos által a közszolgáltató szállítóeszközéhez rendszeresített gyűjtőedényben gyűjtött települési hulladékot az ingatlan tulajdonostól átveszi és elszállítja – ideértve a háztartásban képződő biohulladék, a vegyes hulladék, illetve az elkülönítetten gyűjtött hulladék elszállítását is –,

b) a lomtalanítás körébe tartozó nagydarabos hulladékot az ingatlan tulajdonostól átveszi és elszállítja,

c) az általa üzemeltetett hulladékgyűjtő ponton, hulladékgyűjtő udvaron vagy átvételi helyen átvett hulladékot elszállítja,

d) a közterületen elhagyott hulladékot összeszedi, elszállítja és kezeli, ha erre a települési önkormányzattal megkötött hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés kiterjed,

e) gondoskodik a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe tartozó hulladék kezeléséről, valamint

f) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással érintett hulladékgazdálkodási létesítményt fenntartja, üzemelteti.

(2) Ha a közszolgáltató hulladékkezelő létesítménnyel, illetve a közszolgáltatás körébe tartozó hulladék kezelésére alkalmas berendezéssel nem rendelkezik, a közszolgáltatás körébe tartozó hulladék kezeléséről a hulladék hulladékkezelőnek történő átadása útján gondoskodik. Ebben az esetben a hulladékkezelőnek nem szükséges hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel rendelkeznie.

(3) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe tartozó hulladék egyes típusait, fajtáit a közszolgáltató hulladékgazdálkodási tevékenységéről és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet határozza meg.

(4) A közszolgáltató évente legalább 1 alkalommal gondoskodik a lomtalanítás megszervezéséről és lebonyolításáról, illetve a lomtalanítás során közterületre helyezett hulladék elszállításáról.

(5) Közszolgáltató hulladékgazdálkodási közszolgáltatáson kívül egyéb hulladékgazdálkodási engedélyhez, illetve nyilvántartásba vételhez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet – a közszolgáltató hulladékgazdálkodási tevékenységéről és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás végzésének feltételeiről szóló kormányrendeletben meghatározott hulladék kezelésének kivételével – nem végezhet.

43. § (1) Ha a gyűjtőedényt a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának biztosítása céljából közterületen helyezték el, a hulladék a gyűjtőedényben történő elhelyezéssel a közszolgáltató tulajdonába kerül.

(2) A lomtalanítás során közterületre helyezett hulladék a közszolgáltató tulajdonát képezi.

44. § A közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási tevékenységéről – ideértve bevételeit és kiadásait – évente beszámolót készít, és azt a települési önkormányzatnak, valamint az OHÜ-nek benyújtja.

45. § (1) Ha a közszolgáltató a települési önkormányzattal hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására szerződést kötött, a szerződésben foglalt teljesítés megkezdését megelőzően a szerződést legkésőbb 3 hónappal mondhatja fel. Ha a közszolgáltató az előírt határideig a szerződést nem mondja fel, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást a szerződésben előírtaknak megfelelően ellátja.

(2) A teljesítés megkezdését követően a közszolgáltató a Polgári Törvénykönyvben meghatározottakon túlmenően a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést akkor mondhatja fel, ha

a) a települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződésben meghatározott kötelezettségét – a közszolgáltató felszólítása ellenére – súlyosan megsérti, és ezzel a közszolgáltatónak kárt okoz, vagy akadályozza a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás teljesítését; vagy

b) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megkötését követően hatályba lépett jogszabály a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés tartalmi elemeit úgy változtatja meg, hogy az a közszolgáltatónak a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás szerződés szerű teljesítése körébe tartozó lényeges és jogos érdekeit jelentős mértékben sérti.

(3) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés felmondása esetén, vagy abban az esetben, ha a közszolgáltató hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedélyt bármilyen okból kifolyólag nem szerzi meg, a közszolgáltató a települési önkormányzat képviselő-testületének döntése alapján az új közszolgáltató kiválasztásáig, de legfeljebb 6 hónapig a közszolgáltatást változatlanul ellátja.

21. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj

46. § (1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat – a vegyes hulladék mennyiségével arányosan – a költségekre, továbbá az árakra, illetve a díjra vonatkozó közgazdasági összehasonlító elemzések felhasználásával úgy kell megállapítani és szabályozni, hogy

a) a díj a költséghatékony hulladékgazdálkodási közszolgáltatásra, a közszolgáltatás hatékonyságának javítására, a kapacitások hatékony igénybevételére, a közszolgáltatás minőségének folyamatos javítására, valamint a környezetterhelés csökkentésére ösztönözzön, valamint

b) az e törvény szerinti céltartalék összege, a folyamatos hulladékgazdálkodási közszolgáltatás indokolt költségei, a környezetvédelmi kötelezettségek teljesítésének indokolt költségei, a közszolgáltatás tartós ellátásához, fejlesztéséhez szükséges indokolt költségek, továbbá a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással érintett hulladékgazdálkodási létesítmény bezárásának, rekultivációjának, utógondozásának és monitoringjának indokolt költségei figyelembevételre kerüljenek.

(2) Az (1) bekezdés alapján meghatározott díjalapot csökkenteni kell a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásához biztosított költségvetési, önkormányzati támogatással, továbbá a hulladék hasznosításából vagy hasznosítás céljára történő értékesítéséből származó bevétellel.

47. § (1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat legalább egyéves díjfizetési időszakra, általános forgalmi adó nélkül számított egységnyi díjtételek szerint kell meghatározni.

(2) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj egytényezős vagy kéttényezős díjként állapítható meg.

(3) A kéttényezős díj rendelkezésre állási díjból és ürítési díjból áll. A rendelkezésre állási díj a kezelt hulladék mennyiségétől függetlenül felmerülő üzemeltetési költségek, az ürítési díj a kezelt hulladék mennyiségétől függő költségek fedezetére szolgál.

(4) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat a Magyar Energia Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) javaslatának figyelembevételével a miniszter rendeletben állapítja meg. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj megállapításakor rendelkezni kell arról, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat megállapító rendelet mikor lép hatályba. E rendelkezésnek visszamenőleges hatálya nem lehet.

(5) A Hivatal a díjmegállapítással, díjváltozással kapcsolatos javaslatát a miniszter részére minden év szeptember 30-ig megküldi.

(6) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat a miniszter az (5) bekezdés szerinti javaslat hiányában is megállapíthatja. Ebben az esetben a miniszter megkeresheti a Hivatalt, hogy 45 napon belül tegye meg javaslatát.

(7) A közszolgáltató a Hivatalnak minden olyan tájékoztatást és adatot megad, amely a Hivatal hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjjal kapcsolatos díjelőkészítő és díjfelügyeleti tevékenységéhez szükséges. A közszolgáltató a Hivatal által megjelölt tartalommal, formában és határidőn belül eleget tesz tájékoztatási és adatszolgáltatási kötelezettségének. Ha a közszolgáltató e kötelezettségét nem, vagy nem megfelelően teljesíti, a Hivatal bírságot szabhat ki.

(8) Ha a közszolgáltató a Hivatal számára a (7) bekezdés alapján kiadott határozatában vagy az e törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendeletben foglalt határidőn belül nem nyújt tájékoztatást vagy szolgáltat adatot, a Hivatal a tájékoztatás, adatszolgáltatás hiányában is javaslatot tehet a miniszter részére.

(9) A Hivatal az (5) és (8) bekezdés szerinti javaslatát az OHÜ-vel együttműködve, az OHÜ javaslatának figyelembevételével készíti el.

(10) Az OHÜ a (9) bekezdés szerinti esetben a Hivatal megkeresésére a megkereséstől számított 15 napon belül javaslatát elkészíti, és azt a Hivatal részére megküldi.

(11) Ha az OHÜ a (10) bekezdésben meghatározott határidőn belül a javaslatát a Hivatal részére nem küldi meg, a Hivatal ennek hiányában is javaslatot tehet a miniszternek.

48. § (1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjra vonatkozó rendelkezések betartását a Hivatal ellenőrzi. E rendelkezések megsértése esetében a Hivatal határozattal

a) megtiltja a jogszabálysértő díj további alkalmazását, és kötelezi a közszolgáltatót a jogszerű ellenérték alkalmazására,

b) kötelezi a közszolgáltatót a rendelkezések megsértésével elért többletbevétel jegybanki alapkamat tárgyévi éves átlagával növelt összegének

ba) a sérelmet szenvedett fél részére történő visszatérítésére, vagy

bb) az általa nyújtott hulladékgazdálkodási közszolgáltatással érintett valamennyi ingatlanulajdonos részére történő visszatérítésére, ha a sérelmet szenvedett fél személye nem állapítható meg, valamint

c) bírságot szabhat ki.

(2) A Hivatal eljárására a villamos energiáról szóló törvényben meghatározott – a Hivatal eljárására vonatkozó – általános szabályokat az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) A bíróság a Hivatal határozatát nem változtathatja meg.

49. § (1) A Hivatal részére díjfelügyeleti tevékenységéért a közszolgáltató felügyeleti díjat fizet.

(2) A felügyeleti díj éves mértéke egyenlő a közszolgáltató által nyújtott hulladékgazdálkodási közszolgáltatással érintett település lakosainak száma és 100 forint szorzatával. A település lakosainak számát a Központi Statisztikai Hivatal által, a tárgyévet megelőzően utoljára közzétett tájékoztatási adatbázis Magyarország lakónépességének továbbszámított, éves és települési bontásban megadott adatai alapján kell meghatározni.

(3) Ha adott településen a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást a közszolgáltató több tagja (részese fele) vagy alvállalkozó látja el, a település vonatkozásában a felügyeleti díj éves mértéke egyenlő a közszolgáltató által ellátott hulladékgazdálkodási közszolgáltatás önkormányzati rendeletben előírt aránya alapján meghatározott lakosság és 100 forint szorzatával.

(4) A felügyeleti díj, illetve a Hivatal által kiszabott bírság adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül.

50. § (1) A közszolgáltató beszámolási és könyvvezetési kötelezettségére, a beszámoló összeállítására, a könyvek vezetésére, valamint a nyilvánosságra hozatalra és közzétételre a számvitelről szóló törvény (a továbbiakban: Szt.) rendelkezéseit az e törvény szerinti eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe nem tartozó tevékenységet is végző közszolgáltató az egyes tevékenységeire olyan elkülönült nyilvántartást vezet, amely biztosítja az egyes tevékenységek átláthatóságát, valamint kizárja a keresztfinanszírozást.

(3) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe nem tartozó tevékenységet is végző közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás nyújtása érdekében végzett tevékenységét éves beszámolója kiegészítő mellékletében oly módon mutatja be, mintha azt önálló vállalkozás keretében végezte volna. A tevékenység elkülönült bemutatása legalább önálló mérleget és eredménykimutatást jelent.

(4) A közszolgáltató az auditált éves beszámolóját a tárgyévre készített üzleti jelentéssel és a könyvvizsgálói jelentéssel együtt az Szt. szerinti letétbe helyezéssel egyidejűleg megküldi a Hivatalnak.

(5) A közszolgáltató a Hivatal számára biztosítja, hogy a Hivatal a közszolgáltató pénzügyi-számviteli kimutatásait, valamint az azokhoz kapcsolódó bizonylatokat és információkat – ideértve az üzleti titkot is – megismerhesse, azokba betekinthessen.

51. § Az üdülőként nyilvántartott, valamint az időlegesen használt ingatlannal rendelkező tulajdonosok esetében a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díját az állandó lakóingatlan tulajdonosára meghatározott díjjal arányosan – a település és az ingatlan jellegére, valamint a használat rendszerességére és az időlegességre tekintettel – kell megállapítani, de nem lehet kevesebb az éves díj 50%-ánál.

52. § (1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlantulajdonost terhelő díjhátralék és az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamat, valamint a behajtás egyéb költségei adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülnek.

(2) A díjhátralék keletkezését követő 30 napon belül a közszolgáltató vagy a követelés egyéb jogosultja (a továbbiakban együtt: a követelés jogosultja) felhívja az ingatlantulajdonos figyelmét a díjfizetési kötelezettségének elmulasztására, és felszólítja annak teljesítésére.

(3) A felszólítás eredménytelensége esetén a díjhátralék megfizetésének esedékességét követő 45. nap elteltével a követelés jogosultja – a felszólítás megtörténtének igazolása mellett – a díjhátralék adók módjára történő behajtását a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál (a továbbiakban: NAV) kezdeményezi.

(4) A NAV – a kezdeményezés kézhezvételétől számított 8 napon belül – jogszabályban meghatározottak szerint intézkedik a díjhátralék, a késedelmi kamat és a felmerült költségek behajtása érdekében. A behajtott díjhátralékot, késedelmi kamatot, valamint a követelés jogosultjának ezzel kapcsolatban felmerült és behajtott költségeit a NAV 8 napon belül átutalja a követelés jogosultjának.

(5) Közös tulajdonban álló ingatlan esetében az egy háztartásban életvitelszerűen élő tulajdonosok, a közös használatban álló ingatlan esetében az életvitelszerűen élő használók, illetve birtokosok felelőssége egyetemleges.

(6) Ha az (5) bekezdés szerinti behajtás eredménytelen, ennek tényéről és okáról a NAV – a behajtás eredménytelenségét követő 8 napon belül – igazolást ad a követelés jogosultjának.

22. Ügyfélszolgálat

53. § (1) A közszolgáltató az ingatlantulajdonos hulladékgazdálkodási közszolgáltatással kapcsolatos bejelentéseinek intézése, panaszainak kivizsgálása, orvoslása és a közszolgáltatással kapcsolatos általános tájékoztatásnyújtás biztosítása érdekében a székhelyén ügyfélszolgálatot működtet.

(2) A közszolgáltató az ügyfélszolgálat keretében az Fgytv.-ben meghatározottakon túlmenően

a) az OHÜ által kiadott minősítés szerinti osztályt,

b) az alkalmazott hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjakat,

c) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással érintett területre vonatkozó adatokat,

d) a közszolgáltatói hulladékgazdálkodási tervet,

e) a lomtalanítással, illetve – ha a közszolgáltató házhoz menő jellegű lomtalanítást is végez – a házhoz menő jellegű lomtalanítással kapcsolatos adatokat, információkat,

f) az alvállalkozóra vonatkozó közérdekű adatokat – ha a közszolgáltató alvállalkozót alkalmaz –, valamint

g) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással kapcsolatos egyéb közérdekű adatot, tájékoztatást

az ügyfélszolgálaton, valamint internetes honlapján mindenki számára ingyenesen hozzáférhetővé teszi.

VI. FEJEZET

AZ EGYES HULLADÉKFAJTÁKRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

23. A termelési hulladék

54. § (1) Az a gazdálkodó szervezet, amely termelési hulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységet végez, törekszik arra, hogy üzletpolitikáját úgy alakítsa ki, a hulladékhierarchia szerinti egyes hulladékgazdálkodási tevékenységeket úgy válassza meg, illetve olyan technológiafejlesztést hajtson végre, amely az elérhető leghatékonyabb anyag- és energiafelhasználással jár. A gazdálkodó szervezet elősegíti az e törvényben, valamint a hulladékgazdálkodási tervekben foglalt megelőzési, hasznosítási és ártalmatlanítási célok megvalósítását.

(2) Az (1) bekezdés szerinti gazdálkodó szervezet a termelési hulladékot elkülönítetten gyűjti.

(3) A termelési hulladékra a termelési hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet előírásait kell alkalmazni.

24. A veszélyes hulladék

55. § (1) Valamely anyag vagy tárgy veszélyes hulladéknak minősül, ha az a hulladékjegyzékről szóló miniszteri rendeletben meghatározott hulladékjegyzékben veszélyes hulladékként szerepel, és megfelel a 2. § (1) bekezdésének 48. pontjában foglalt fogalom meghatározásnak.

(2) Valamely anyag vagy tárgy akkor is veszélyes hulladéknak minősül, ha az nem szerepel a hulladékjegyzékben, de a környezetvédelmi hatóság megállapítja, hogy rendelkezik az 1. mellékletben meghatározott veszélyességi jellemzők valamelyikével. Minden ilyen ismeretlen összetételű és a hulladékjegyzékben nem szereplő anyagot vagy tárgyat veszélyességének megállapításáig veszélyes hulladéknak kell tekinteni.

(3) A hulladék nem minősül veszélyes hulladéknak, ha a hulladékjegyzékben veszélyes és nem veszélyes hulladékként egyaránt szerepel, de megállapításra került, hogy nem rendelkezik az 1. mellékletben meghatározott veszélyességi jellemzők egyikével sem.

56. § (1) Tilos a veszélyes hulladékot a környezetvédelmi hatóság engedélye nélkül más hulladékkal, illetve anyaggal összekeverni vagy hígítani.

(2) Tilos a veszélyes hulladék hígítása vagy összekeverése annak érdekében, hogy a veszélyes anyagok eredeti koncentrációja a hulladékot veszélyes hulladékká minősítő határérték szintje alá csökkenjen.

(3) Ha a hulladék keverésére a környezetvédelmi hatóság engedélye nélkül kerül sor, az összekevert hulladékot – amilyen mértékben műszaki, környezetvédelmi szempontból és az ésszerű költségfordítás figyelembevételével megvalósítható – szét kell választani.

(4) A környezetvédelmi hatóság – a megvalósíthatóságtól függően – a hulladékbirtokost a hulladék szétválasztására kötelezi, ha a (3) bekezdésben foglalt kötelezettségének nem tesz eleget.

(5) A veszélyes hulladék keverése és hígítása hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezet részére akkor engedélyezhető, ha

a) a gazdálkodó szervezet által végzett tevékenység összhangban van a 6. § (1) bekezdésében foglaltakkal,

b) a keverés vagy a hígítás eredményeként a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt hatások csökkennek vagy nem növekednek, valamint

c) a keverési művelet megfelel az elérhető legjobb technikának.

57. § A hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendelet alapján rendszeres adatszolgáltatásra kötelezett gazdálkodó szervezet, amelynek tevékenysége során veszélyes hulladék képződik,

a) a veszélyes hulladék képződését eredményező termelő tevékenységéről anyagmérleget készít,

b) a veszélyes hulladék képződését, gyűjtését, átadását és átvételét, szállítását és kezelését nyilvántartja, azt bizonylattal igazolja, továbbá

c) tevékenységéről a környezetvédelmi hatóságnak adatot szolgáltat.

58. § (1) A hulladéktermelő a veszélyes hulladékot a nemzetközi egyezményekkel és a közösségi joggal összhangban, valamint a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelően csomagolja és címkézi annak gyűjtése, szállítása, valamint tárolása során.

(2) A veszélyes hulladék szállítása során a hulladékot – elektronikus formában is kiállítható – nyomtatvánnyal kell ellátni, amely tartalmazza az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott adatokat.

(3) A hasznosításra vagy ártalmatlanításra kerülő veszélyes hulladék a hasznosítási vagy ártalmatlanítási művelet megkezdéséig a hulladékkezelő telephelyén legfeljebb 1 évig tárolható.

59. § (1) A háztartásban képződő egyes hulladékokra – a (2) bekezdést ide nem értve – az 56–58. §-ban foglaltak nem vonatkoznak.

(2) A háztartásban képződő veszélyes hulladékot a hulladéktermelő elkülönítve, a környezet veszélyeztetését kizáró módon gyűjti, és a kereskedőnek, a hulladékkezelőnek vagy a közszolgáltatónak átadja. A hulladék átadása esetén az 57. §-ban foglalt kötelezettségek a hulladék átvevőjét terhelik.

(3) A háztartásban képződő, elkülönítetten gyűjtött veszélyes hulladék tekintetében az 56–58. §-ban foglaltak teljesítése a hulladék szállítóját és kezelőjét terheli.

25. A hulladékolaj

60. § (1) A hulladékolajat elkülönítetten kell gyűjteni, amennyire műszaki, környezetvédelmi és gazdasági szempontból megvalósítható.

(2) A hulladékolaj kezelője azt a hasznosítási vagy ártalmatlanítási műveletet alkalmazza, amely az összességében legjobb környezeti eredményt biztosítja.

(3) Tilos a hulladékolaj keverése más tulajdonsággal rendelkező olajjal, valamint egyéb hulladékkal és anyaggal, ha az a hulladékolaj kezelésének akadályozásával jár.

(4) Az (1)–(3) bekezdésben előírtakat az 56. § (5) bekezdésében, valamint az 58. §-ban meghatározott kötelezettségek betartásával kell gyakorolni.

VII. FEJEZET

A HULLADÉK JOGELLENES ELHELYEZÉSÉVEL, ILLETVE ELHAGYÁSÁVAL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK

61. § (1) Hulladéktól a 31. §-ban meghatározottakra figyelemmel, csak kijelölt vagy arra fenntartott helyen, a környezet veszélyeztetését kizáró módon lehet megválni. Nem mentesül a hulladék birtokosára, illetve tulajdonosára vonatkozó szabályok alól az, aki a birtokában, illetve tulajdonában lévő hulladéktól nem az e törvényben meghatározott kötelezettségek teljesítésével válik meg.

(2) Az ingatlanon ellenőrizetlen körülmények között elhelyezett vagy elhagyott hulladék 31. § szerinti elszállításának és kezelésének kötelezettsége a hulladék tulajdonosát vagy korábbi birtokosát terheli.

(3) Ha a hulladék tulajdonosa vagy korábbi birtokosa a (2) bekezdés szerinti kötelezettségét önként nem teljesíti, vagy nem állapítható meg a személye, illetve annak személye, aki a hulladéktól az (1) bekezdésben foglaltak megsértésével vált meg, akkor a hulladékbirtokosra vonatkozó 31. § szerinti kötelezettség azt az ingatlantulajdonost terheli, akinek az ingatlanán a hulladékot elhelyezték vagy elhagyták.

(4) Ha a közterületen elhagyott, illetve ellenőrizetlen körülmények között elhelyezett hulladék – ideértve a településtartási feladatok körébe tartozó hulladékot is – korábbi birtokosa vagy tulajdonosa a hulladék elszállítására és kezelésére vonatkozó kötelezettségének nem tesz eleget, a hulladék elszállításáról és kezeléséről a települési önkormányzat a közszolgáltatóval vagy más hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezettel kötött szerződés útján gondoskodik. Ha a hulladék elszállításáról és kezeléséről a települési önkormányzat a közszolgáltatóval kötött hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés útján gondoskodik, akkor ezt a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés egyes tartalmi elemei között meg kell határozni.

(5) Az ingatlantulajdonos, illetve a (4) bekezdés szerinti gazdálkodó szervezet vagy közszolgáltató mentesül a felelősség alól, ha azt, aki a hulladékot az ingatlan területén, illetve közterületen elhagyta vagy jogellenesen elhelyezte, a környezetvédelmi hatóság előtt beazonosításra alkalmas módon megnevezi, és vele szemben a jogellenesség tényét bizonyítja.

(6) A környezetvédelmi hatóság a jogellenesen elhelyezett vagy elhagyott hulladék elszállítására és kezelésére kötelezi azt a személyt, aki e § rendelkezéseire figyelemmel a 31. § (1) bekezdésében megállapított kötelezettségének önként nem tesz eleget.

(7) A települési önkormányzat közterület tisztán tartására vonatkozó kötelezettségének teljesítése a hulladék jogellenes elhelyezéseért, illetve elhagyásáért felelős személyt nem mentesíti a felelősség alól.

VIII. FEJEZET

A HULLADÉKGAZDÁLKODÁSI TEVÉKENYSÉGEKHEZ KAPCSOLÓDÓ KÖTELEZETTSÉGEK

26. Engedély és nyilvántartásba vétel

62. § (1) Hulladékgazdálkodási tevékenység – e törvényben meghatározott kivétellel – a környezetvédelmi hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedély vagy nyilvántartásba vétel alapján végezhető.

(2) Hulladékgazdálkodási közszolgáltatási tevékenység a környezetvédelmi hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedély alapján végezhető.

(3) A hulladékgazdálkodási engedély, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedély, valamint a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet a környezetvédelmi hatóságnál kell előterjeszteni a hulladékgazdálkodási tevékenységek nyilvántartásba vételéről, valamint hatósági engedélyezéséről szóló kormányrendeletben meghatározott tartalommal.

27. A hulladék besorolása, tájékoztató

63. § (1) A hulladék termelője, vagy – ha az nem állapítható meg – a hulladék birtokosa a hulladékot típus és jelleg szerint a hulladékjegyzékről szóló miniszteri rendeletben meghatározottak szerint besorolja.

(2) Ha a hulladék termelője, illetve a hulladék birtokosa besorolási kötelezettségének nem vagy nem megfelelően tesz eleget, a hulladékot a hulladék termelőjének, illetve birtokosának telephelye szerint illetékes környezetvédelmi hatóság – a hulladék termelőjének, illetve birtokosának költségén – besorolja, és ennek tényét jogszabály előírásainak figyelembevételével határozatban megállapítja.

(3) Ha a hulladék termelője, illetve birtokosa besorolási kötelezettségének azért nem tesz eleget, mert az adott anyag vagy tárgy a hulladékjegyzékről szóló miniszteri rendelet szerinti hulladékjegyzékben nem szerepel, a hulladék termelője, illetve birtokosa erről a környezetvédelmi hatóságot haladéktalanul tájékoztatja. A hulladékjegyzékben nem szereplő anyagot vagy tárgyat a környezetvédelmi hatóság a veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendeletben meghatározottak szerint minősíti, majd – ha a besorolás feltételei fennállnak – a hulladék termelőjének, illetve birtokosának költségén gondoskodik annak besorolásáról.

(4) A hulladékjegyzékben felsorolt anyag vagy tárgy akkor minősül hulladéknak, ha megfelel a 2. § (1) bekezdésének 23. pontjában foglaltaknak.

64. § (1) Ha a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendeletben meghatározott gazdálkodó szervezet mellékterméket állít elő vagy tevékenysége során melléktermék képződik, és az előállított vagy képződött anyagot, tárgyat melléktermékként, illetve termékként használja fel, tárolja vagy forgalmazza, a gazdálkodó szervezet a melléktermék 8. § szerinti feltételeknek való megfeleléséről a melléktermék képződését vagy előállítását követő 30 napon belül tájékoztatja a környezetvédelmi hatóságot.

(2) A környezetvédelmi hatóság a melléktermék megfelelőségének és biztonságának ellenőrzéséért, illetve a melléktermék piacának felügyeletéért felelős hatóságtól az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatás alapján a gazdálkodó szervezet által felhasznált, tárolt vagy forgalmazott melléktermék felhasználhatóságának igazolására nyilatkozatot kér. A melléktermék megfelelőségének és biztonságának ellenőrzéséért, illetve a melléktermék piacának felügyeletéért felelős hatóság a nyilatkozatot a kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül a környezetvédelmi hatóságnak továbbítja.

(3) A környezetvédelmi hatóság indokolt esetben a melléktermék 8. §-ban meghatározott feltételeknek való megfelelésének igazolására a gazdálkodó szervezettől a melléktermék felhasználhatóságára vonatkozó dokumentációt kérhet, amelyet a felhívástól számított 60 napon belül a gazdálkodó szervezet a környezetvédelmi hatóságnak benyújt. Indokolt esetben a környezetvédelmi hatóság a dokumentáció benyújtásának határidejét meghosszabbíthatja.

(4) A (3) bekezdés szerinti dokumentáció tartalmazza:

a) a melléktermék előállítással vagy képződéssel járó technológia részletes ismertetését,

b) a technológia anyagmérlegét,

c) az előállított vagy képződött melléktermék összetételét, valamint

d) a melléktermék felhasználásának, forgalmazásának tervezett célját, helyét és módját.

(5) A (3) bekezdésben meghatározott dokumentációt a környezetvédelmi hatóság a dokumentáció beérkezésétől számított 3 hónapon belül határozatban elbírálja.

28. Nyilvántartás vezetése és adatszolgáltatás

65. § (1) A hulladék termelője, szállítója, kereskedője, közvetítője és kezelője, valamint a közszolgáltató (a továbbiakban együtt: nyilvántartásra kötelezett) a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendeletben meghatározott módon és tartalommal, a tevékenységével érintett hulladékról típus szerint a telephelyén nyilvántartást vezet.

(2) A hulladék szállítója, kereskedője, közvetítője, kezelője az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásban a hulladék eredetének nyomon követhetősége céljából, a természetes személytől átvett hulladék esetében

a) a természetes személyazonosító adatokat, valamint

b) a lakcímet

tarthatja nyilván.

(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartást a hulladékjegyzékről szóló miniszteri rendeletben meghatározott kódszámok alapján kell vezetni.

(4) A nyilvántartást, bizonylatot a nyilvántartásra kötelezett legalább 5 évig – veszélyes hulladék esetén 10 évig – megőrzi. Hulladéklerakó esetén a hulladéklerakási tevékenységről szóló nyilvántartás nem selejtezhető.

(5) A nyilvántartásra kötelezett a nyilvántartás alapján a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendelet szerint a környezetvédelmi hatóságnak adatot szolgáltat, továbbá nyilvántartását a hatóság felhívása esetén a hatóság rendelkezésére bocsátja.

(6) Az a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendeletben meghatározott gazdálkodó szervezet, amely mellékterméket állít elő vagy tevékenysége során melléktermék képződik, és az előállított vagy képződött anyagot, tárgyat melléktermékként használja fel, tárolja vagy forgalmazza, a melléktermékről – a 64. § (4) bekezdésében meghatározott tartalommal – nyilvántartást vezet.

66. § (1) A közszolgáltatónak átadott települési hulladékra a 65. §-ban meghatározott nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettség nem terjed ki. Az ilyen hulladék nyilvántartásáról és adatszolgáltatásáról a közszolgáltató gondoskodik.

(2) A nyilvántartásra vonatkozó 65. § (5) bekezdése szerinti kötelezettség nem terjed ki arra a hulladékra, amelytől annak birtokosa a 24–27. §-ban foglalt, a gyártóra és a forgalmazóra vonatkozó kötelezettség alapján üzemeltett át-, illetve visszavételi helyen válik meg.

(3) A visszavételi kötelezettség alá tartozó termék forgalmáról, az át-, illetve visszavett használt termékről és az abból származó hulladékról, továbbá a 24–27. §-ban foglalt, a gyártóra és a forgalmazóra vonatkozó kötelezettségek teljesítéséről az át-, illetve visszavétellel érintett gyártó, forgalmazó, kereskedő, közvetítő és hulladékkezelő – a 65. §-ban foglaltakon túlmenően – az adott termékre és az abból származó hulladékra vonatkozó jogszabályban meghatározottak szerint nyilvántartást vezet, és adatot szolgáltat a környezetvédelmi hatóságnak.

(4) A hulladék átvevője az átvett hulladékról bizonylatot ad, valamint a hulladék előző birtokosának a hulladékgazdálkodási tevékenység végzésére jogosító okiratokat, hulladékgazdálkodási engedélyt bemutatja.

67. § A hulladékgazdálkodással kapcsolatos egységes információs rendszert az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer önálló részeként a környezetvédelemért felelős miniszter alakítja ki és működteti.

29. Hulladéklerakási járulék

68. § (1) A hulladéklerakó üzemeltetője, illetve a (2) bekezdésben meghatározott ártalmatlanítási művelet végzője (a továbbiakban együtt: járulékfizetésre kötelezett) a hulladéklerakóban elhelyezett hulladék mennyisége és fajtája, jellege, illetve típusa alapján a

hulladék hulladéklerakótól történő eltérítése, valamint az e törvényben meghatározott hasznosítási arányok teljesítése érdekében hulladéklerakási járulékot fizet.

(2) A hulladéklerakási járulékot a 2. mellékletben meghatározott D1, D2, D3, D4, D5 és D12 kóddal ellátott ártalmatlanítási művelet után kell megfizetni az 5. mellékletben meghatározott hulladékfajta, -jelleg, illetve -típus esetében és számítási mód szerint. A hulladéklerakási járulék megfizetésének kötelezettsége az 5. mellékletben meghatározott hulladék lerakásával keletkezik.

(3) A járulékfizetésre kötelezett a járulékfizetési kötelezettségét annak keletkezésétől számított 15 napon belül az illetékes környezetvédelmi hatóságnak – az e célra készített nyomtatványon – bejelenti (bejelentkezés).

(4) A hulladéklerakási járulékot a járulékfizetésre kötelezett negyedévente, a tárgynegyedévet követő hónap 20. napjáig az illetékes környezetvédelmi hatóság által megjelölt számlára befizeti.

(5) A járulékfizetésre kötelezett a hulladéklerakóban elhelyezett hulladékról naprakész nyilvántartást vezet. A nyilvántartás tartalmazza

a) a járulékfizetés alapjára és a megfizetett járulék összegére, valamint

b) a hulladéklerakóban elhelyezett hulladék mennyiségére és fajtájára, jellegére, illetve típusára

vonatkozó adatokat.

(6) A járulékfizetésre kötelezett a bejelentkezésen és a hulladéklerakási járulék befizetésén túlmenően az (5) bekezdésben meghatározott tartalommal az illetékes környezetvédelmi hatóság részére negyedévente, a tárgynegyedévet követő hónap 20. napjáig adatot szolgáltat. Az adatokat igazoló dokumentumokhoz csatolja a járulék megfizetését igazoló okiratok másolatát.

(7) A hulladéklerakási járulékból befolyt összeget a környezetvédelemért felelős miniszter a következőkre fordítja:

a) a hulladékképződés megelőzését szolgáló ösztönző rendszerek támogatására;

b) az elkülönített hulladékgyűjtés költségeinek fedezésére;

c) a hulladék hasznosítására vonatkozó országos célok teljesítéséhez szükséges beruházás, technológiai fejlesztés támogatására;

d) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos általános célok érvényesítéséhez szükséges feladatok finanszírozására;

e) a hulladéklerakók rekultivációjára, a jogellenesen elhelyezett vagy elhagyott hulladék elszállítására, kezelésére;

f) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos lakossági szemléletformálásra, illetve tájékoztatásra.

(8) A hulladéklerakási járulékából befolyt összeg kizárólag a (7) bekezdésben foglalt célokra fordítható.

69. § (1) A hulladéklerakási járulék bizonylatait a környezetvédelmi hatóság ellenőrzi.

(2) Ha a környezetvédelmi hatóság az ellenőrzése során megállapítja, hogy a járulékfizetésre kötelezett a hulladéklerakási járulékot nem vagy nem megfelelően fizette meg, a járulékfizetésre kötelezettet kötelezi

a) a megfizetendő járulék vagy

b) a nem megfelelő összegben megfizetett járulék különbözetének

kamattal növelt összegben történő megfizetésére.

(3) A járulékfizetésre kötelezett által megfizetett összeget – ha az összes tartozásnál kisebb – sorrendben (ezen belül nemenként a legrégebbi tartozástól kezdve) az adóbírságra, a mulasztási bírságra, azt követően a késedelmi pótléokra, végül a hulladékgazdálkodási járulék tartozásra kell elszámolni.

(4) Ha a járulékfizetésre kötelezett a bejelentkezési, a nyilatkozattételi, a nyilvántartási, illetve a hulladéklerakási járulék- és pótlékbecfizetési kötelezettségének nem tesz eleget, az adózás rendjéről szóló törvényt kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy ahol a törvény adóhatóságot említ, azon környezetvédelmi hatóságot kell érteni.

(5) Nem kell hulladéklerakási járulékot fizetni

a) a környezetvédelmi hatóság által engedélyezett rekultiváció vagy kármentesítés során, ha a rekultivációval vagy kármentesítéssel érintett lerakóból hulladékot helyeznek át egy másik lerakóba,

b) a Magyar Állam vagy az Európai Unió által támogatott kármentesítés során képződő hulladék hulladéklerakóban történő elhelyezésekor.

30. Céltartalék és biztosítás

70. § (1) Az a kormányrendeletben meghatározott gazdálkodó szervezet, valamint az a közszolgáltató, amely hulladékkezelő létesítményt üzemeltet, a kezelésre kerülő hulladék mennyiségével arányosan, biztosítékot nyújtó céltartalékot képez.

(2) A céltartalékot – kormányrendeletben meghatározott kivétellel – a működés folyamán, az adózás előtti eredmény terhére kell képezni, és az előre látható kockázat, illetve veszteség figyelembevételével, időarányosan vagy teljesítményarányosan úgy elkülöníteni, hogy a hulladékkezelő létesítmény bezárásakor vagy a létesítményben végzett tevékenység felhagyásakor a céltartalék a létesítmény rekultivációjához és utógondozásához, valamint a hulladék kezeléséhez szükséges jövőbeni költségeket mindenkor fedezni tudja.

(3) Az (1) bekezdés szerinti gazdálkodó szervezet, illetve közszolgáltató a hulladékkezelő létesítmény rekultivációjához és utógondozásához, valamint a hulladék kezeléséhez szükséges jövőbeni költségekről az üzleti év végén becslést készít, amelyet az üzleti év végét követő év

május 31-ig a környezetvédelmi hatóságnak benyújt. A becslés, valamint az ahhoz kapcsolódó valamennyi dokumentáció bemutatja, hogy a képzett céltartalék összege a hulladékkezelő létesítmény rekultivációjához és utógondozásához, valamint a hulladék kezeléséhez szükséges jövőbeni költségekhez arányos mértékben lett megállapítva és elkülönítve.

(4) A környezetvédelmi hatóság a (3) bekezdés szerinti becslést az abban foglaltak szakmai értékelésével kiegészítve a Hivatal részére minden év július 15-éig megküldi.

71. § A tevékenységével okozható, előre nem látható környezeti károk felszámolását lehetővé tevő finanszírozás biztosítása érdekében környezetvédelmi biztosítást köt az a kormányrendeletben meghatározott gazdálkodó szervezet,

a) amelynek tevékenysége során a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló kormányrendeletben meghatározott mennyiségű hulladék képződik,

b) amely a hulladékbirtokostól hulladékot átvész és elszállít, tárol, kezel, valamint az,

c) amely az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott célból Magyarország területére hulladékot behoz, kivisz vagy átszállít.

72. § (1) A céltartalék képzésére kötelezett gazdálkodó szervezet, illetve a közszolgáltató, valamint a környezetvédelmi biztosítás kötésére kötelezett személy az üzleti év végét követő év május 31-ig a környezetvédelmi hatóságnak igazolja, hogy

a) a céltartalék rendelkezésére áll, vagy

b) a környezetvédelmi biztosítást megkötötte.

(2) A környezetvédelmi biztosítással, valamint a céltartalék képzésével kapcsolatos részletes szabályokat kormányrendelet határozza meg.

IX. FEJEZET

A HULLADÉKGAZDÁLKODÁS TERVEZÉSE

31. Az Országos Hulladékgazdálkodási Terv

73. § (1) Az Országgyűlés a hulladékgazdálkodás stratégiai célkitűzéseinek, az e törvényben megállapított célok elérésének, továbbá az alapvető hulladékgazdálkodási elvek érvényesítésének érdekében a Nemzeti Környezetvédelmi Program részeként Országos Hulladékgazdálkodási Tervet (a továbbiakban: OHT) fogad el.

(2) Az OHT kidolgozásakor az OHÜ, a környezetvédelmi hatóság, valamint a helyi önkormányzatok – szükség esetén – együttműködnek az Európai Unió érintett tagállamaival és az Európai Bizottsággal.

(3) Az OHÜ a hulladékképződés megelőzése, valamint a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentése érdekében – az OHT részeként – Országos Megelőzési Programot (a továbbiakban: OMP) készít.

32. A területi hulladékgazdálkodási terv

74. § (1) Az OHÜ a hulladékgazdálkodási tervek részletes tartalmi követelményeiről szóló kormányrendeletben megjelölt területre – a vonatkozó területrendezési és területfejlesztési tervekben foglaltakkal összhangban – területi hulladékgazdálkodási tervet, és annak részeként területi megelőzési programot készít.

(2) Az OHÜ a területi hulladékgazdálkodási tervek és a területi megelőzési programok készítésébe a tervezési területen működő helyi önkormányzatokat, érdek-képviselői és környezetvédelmi civil szervezeteket, továbbá a területen illetékességgel rendelkező hatóságokat bevonja.

(3) A területi hulladékgazdálkodási tervek, valamint a területi megelőzési programok előkészítésének megkezdéséről – a (2) bekezdés szerinti részvétel biztosítása érdekében – az OHÜ írásban értesíti az érintett helyi önkormányzatokat és a tervezési területen illetékességgel rendelkező hatóságokat. Az OHÜ kérésére a helyi önkormányzat, valamint a tervezési területen illetékességgel rendelkező hatóság a feladat- és hatáskörével érintett, és a területi hulladékgazdálkodási terv, továbbá a területi megelőzési program előkészítéséhez szükséges adatokat és információkat az OHÜ-nek megküldi.

(4) A környezetvédelmi civil szervezetek és az érdek-képviselői szervezetek bevonása érdekében az OHÜ a honlapján és legalább egy regionális napilapban hirdetményt tesz közzé a területi hulladékgazdálkodási tervek és a területi megelőzési programok előkészítő eljárásának megkezdéséről. A hirdetményben az OHÜ felhívja az érintettek figyelmét a tervezés megkezdésére, és a megjelenést követő 15 napon belül jelentkező civil szervezetek által együttesen delegált legfeljebb 5 személyt bevon a tervezésbe.

(5) A tervezési területen működő gazdálkodó szervezetek érdek-képviselői szervezeteik útján vehetnek részt a területi hulladékgazdálkodási tervek és a területi megelőzési programok előkészítésében.

(6) Az (1)–(5) bekezdés szerint elkészített területi hulladékgazdálkodási terveket a környezetvédelemért felelős miniszter rendeletben hirdeti ki.

33. Az OHT-re és a területi hulladékgazdálkodási tervekre vonatkozó közös szabályok

75. § (1) Az OHT-t az OMP-val, valamint a területi hulladékgazdálkodási terveket a területi megelőzési programokkal együtt – a Nemzeti Környezetvédelmi Programban, a tervezési területre vonatkozó környezetvédelmi programokban, a területfejlesztési koncepciókban és programokban, a településfejlesztési koncepcióban és integrált településfejlesztési stratégiában, valamint terület- és településrendezési tervekben foglaltakkal összhangban – az OHÜ 6 évre készíti el, és a környezetvédelemért felelős miniszter terjeszti a Kormány elé.

(2) Az érintett nyilvánosság és a hatóságok az OHT és a területi hulladékgazdálkodási tervek kidolgozásában az egyes tervek, illetve programok környezeti vizsgálatáról szóló jogszabály szerint vesznek részt.

76. § (1) Az OHT-nek, valamint a területi hulladékgazdálkodási terveknek legalább az alábbiakat kell tartalmazniuk:

a) a hulladékképződés, illetve a hulladék káros hatásainak megelőzése, a gazdasági növekedés, illetve az abból fakadó környezeti hatások megszüntetésének érdekében a

tervezési területen elérendő célokat, továbbá az intézkedések és az eredmények nyomon követését, értékelését szolgáló minőségi és mennyiségi referenciaszinteket és mutatókat;

b) a tervezési területen képződő, hasznosítandó vagy ártalmatlanítandó hulladék típusait, mennyiségét és eredetét;

c) a tervezési területről kiszállítandó vagy oda várhatóan beszállításra kerülő hulladék mennyiségét;

d) a hulladékáramok jövőbeni alakulásának becslését;

e) az elérendő hulladékgazdálkodási célokat;

f) a kezeléssel kapcsolatos alapvető műszaki követelményeket;

g) az egyes hulladéktípusokra vonatkozó speciális intézkedéseket;

h) a meglévő hulladékgyűjtési rendszerek, valamint a hulladékkezelő létesítmények és üzemeltetőik bemutatását, figyelemmel a csomagolási hulladék kezelésének részletes szabályairól, az elhasználdott gépjárművekről, az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladék átvételéről és kezeléséről, az elem- és akkumulátorhulladék átvételéről és kezeléséről, a hulladékolajok kezelésének részletes szabályairól, valamint a veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló jogszabályban előírtakra;

i) az új hulladékgyűjtési rendszer bevezetésére vagy a kezelési kapacitások fejlesztésére vonatkozó igények felmérését, továbbá a tervezési időszak során bezárásra kerülő hulladékkezelő létesítményeket, valamint a hulladékkezelési infrastruktúra továbbfejlesztésének lehetőségét;

j) a jövőbeni ártalmatlanító és kiemelt jelentőségű hasznosító létesítmények területének kiválasztására és kapacitásának tervezésére vonatkozó kritériumrendszert;

k) a hulladékgazdálkodással járó különös gazdálkodási feladatok megoldásához szükséges, tervezett hulladékgazdálkodási technológiákat, módszereket, célkitűzéseket;

l) az *e)* pont szerinti célok megvalósítását szolgáló cselekvési programot, ennek keretében a hulladékgazdálkodás, valamint az újrahasználtra előkészítés, az újrafeldolgozás, a hasznosítás és az ártalmatlanítás racionalizálását elősegítő intézkedések meghatározását, végrehajtásuk sorrendjét és határidejét, a megvalósításhoz szükséges eszközök, eljárások, berendezések és létesítmények meghatározását, valamint ezek becsült költségeit;

m) annak értékelését, hogy a hulladékgazdálkodási tervek hogyan járulnak hozzá az e törvényben foglalt célkitűzések megvalósításához.

(2) Az OHT, valamint a területi hulladékgazdálkodási tervek a tervezési terület földrajzi sajátosságaira tekintettel tartalmazhatják az alábbiakat:

a) a hulladékgazdálkodási feladatoknak az állam és az ingatlan tulajdonos közötti megosztását,

b) a hulladékgazdálkodási feladatok megoldását elősegítő gazdasági és egyéb eszközök értékelését,

c) a nyilvánosság és a fogyasztói csoportok felvilágosítását segítő, a környezeti tudatosságot fejlesztő intézkedéseket, valamint

d) a felhagyott és környezetszennyezéssel, illetve környezetkárosítással érintett hulladékártalmatlanító létesítményeket, továbbá ezek rekultivációjára, utógondozására, továbbá monitoringjára vonatkozó intézkedéseket.

(3) Az OHT-t, valamint a területi hulladékgazdálkodási terveket a biológiailag lebomló hulladékmennyiség csökkentésére a 92. § (2) bekezdésében meghatározott előírással összhangban kell kidolgozni.

(4) A csomagolási hulladéokra vonatkozó feladatokat, helyi ösztönző rendszereket és tilalmakat az (1) bekezdés szerinti tartalommal az OHT, valamint a hulladékgazdálkodási tervek önálló tervrészeként vagy külön tervben kell meghatározni.

(5) Az OMP-nek, valamint a területi megelőzési programnak különösen az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) önálló tervrészként a hulladékképződés megelőzésére irányuló célkitűzéseket, feladatokat, azok eredményességének, hasznosságának értékelését, továbbá a jogszabályalkotásra, illetve módosításra, valamint a gazdasági ösztönzők bevezetésére vonatkozó javaslatokat,

b) a hulladékképződés megelőzését szolgáló intézkedések és az intézkedések által elért eredmények nyomon követésére és értékelésére, továbbá a tervezett intézkedések hatékonyságának ellenőrzésére szolgáló egyedi minőségi és mennyiségi referenciaszinteket, mutatókat,

c) a 4. mellékletben foglaltakra figyelemmel azokat az általános és az egyes gazdasági ágazatokhoz kötődő jogi, gazdasági és szemléletformáló intézkedéseket, amelyekkel a tervezési időszakban elősegíthető:

ca) a fenntartható fogyasztás,

cb) a termelő technológiák fajlagos hulladékkibocsátásának és a képződő hulladék veszélyességének csökkentése, valamint az alternatív technológiák és alternatív bemeneti helyettesítő anyagok megjelenése a kevesebb és kevésbé veszélyes hulladék képződésének érdekében,

cc) a termékek hulladékká válásának késleltetése, veszélyes anyagtartalmuk csökkentése, különös tekintettel a tartós, újrahasználatos és újrafeldolgozható termékekre, valamint az ezek előállítását szolgáló technológiákra, valamint

d) a meglévő és tervezett megelőzési intézkedések eredményeit és hatékonyságát, a hulladéktermelés, a hulladékképződés, valamint a veszélyes anyagok hulladékban való jelenlétének alakulását a jelentősebb hulladékarámok és a meghatározó gazdasági ágazatok vonatkozásában.

77. § (1) Az OHT-t az OMP-vel, továbbá a területi hulladékgazdálkodási terveket a területi megelőzési programokkal együttesen a környezetvédelemért felelős miniszter hatévenként – és minden felülvizsgálatkor – az általa vezetett minisztérium honlapján közzéteszi, és elérhetőségét folyamatosan biztosítja.

(2) A területi hulladékgazdálkodási tervek és a területi megelőzési programok kidolgozói, valamint az érintett hatóságok a területi hulladékgazdálkodási tervekben és a területi megelőzési programokban foglaltak végrehajtásáról és a végrehajtás feltételeinek biztosításáról gondoskodnak, továbbá a tervekben és a programokban foglalt feladatok teljesülését figyelemmel kísérik.

(3) A területi hulladékgazdálkodási tervekben, valamint a területi megelőzési programokban foglaltak végrehajtásáról az OHÜ háromévente beszámolót készít. A beszámolóban az OHÜ bemutatja a tervezési területen képződő hulladék mennyiségére, a hulladékgazdálkodás helyzetére, a hulladékkezelő létesítmények állapotára, a kezelés végzésére és az ezek környezeti hatásaira vonatkozó információkat, valamint ezek alapján ismerteti a tervezett intézkedések előrehaladását, a területi hulladékgazdálkodási tervek, illetve a területi megelőzési programok esetleges módosításának szükségességét.

(4) A beszámolókat, a területi hulladékgazdálkodási terveket, valamint a területi megelőzési programokat az OHÜ összesíti. Ennek eredményéről az OHÜ a nyilvánosságot tájékoztatja.

(5) A területi hulladékgazdálkodási tervekben és a területi megelőzési programokban foglaltakat a terület- és településrendezési tervek jóváhagyása, valamint az önkormányzati és hatósági döntések meghozatala során érvényesíteni kell.

34. A közszolgáltatói hulladékgazdálkodási terv

78. § (1) A hulladékgazdálkodási tervekben és a megelőzési programokban foglalt, valamint az e törvényben meghatározott megelőzési, hasznosítási és ártalmatlanítási célkitűzések megvalósíthatóságának biztosítása érdekében a közszolgáltató, valamint a közszolgáltatás körébe tartozó hulladék kezelését végző gazdálkodó szervezet – legalább 3 évente – közszolgáltatói hulladékgazdálkodási tervet készít.

(2) A közszolgáltató, illetve az (1) bekezdés szerinti gazdálkodó szervezet a közszolgáltatói hulladékgazdálkodási tervben bemutatja, hogy a közszolgáltatással érintett területen a közszolgáltatás körébe tartozó hulladék átvételével, elszállításával és kezelésével, valamint az e törvényben meghatározott – hasznosításra, illetve ártalmatlanításra vonatkozó – célkitűzésekkel kapcsolatban milyen intézkedéseket tervez megtenni, azokat milyen módon, illetve eszközökkel kívánja végrehajtani.

(3) A közszolgáltató, illetve az (1) bekezdés szerinti gazdálkodó szervezet a közszolgáltatói hulladékgazdálkodási tervet a települési önkormányzattal egyeztetni, majd azt az OHÜ-nek, valamint jóváhagyásra a környezetvédelmi hatóságnak megküldi.

X. FEJEZET

A HULLADÉKGAZDÁLKODÁSSAL KAPCSOLATOS EGYES HATÓSÁGI TEVÉKENYSÉGEK

35. Hatósági engedélyezés, nyilvántartásba vétel és ellenőrzés

79. § (1) Hulladékgazdálkodási engedély határozott időre, de legfeljebb 5 évre adható a (2) bekezdés szerinti kivétellel.

(2) Annak az OHÜ által minősített hulladékgazdálkodási tevékenységet végző gazdálkodó szervezetnek, amely a hulladékgazdálkodási tevékenység minősítésének részletes szabályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott minőségirányítási és környezetirányítási rendszert működtet, valamint az erre vonatkozó akkreditált tanúsító szervezet által kibocsátott tanúsítvánnyal rendelkezik, a hulladékkezelésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedély legfeljebb 8 évre adható.

(3) A nyilvántartásba vétel 5 évre szól.

(4) A környezetvédelmi hatóság a hulladékgazdálkodási engedélyt, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedélyt, valamint a nyilvántartásba vett adatokat a hulladékgazdálkodási tevékenységek nyilvántartásba vételéről, valamint hatósági engedélyezéséről szóló kormányrendeletben meghatározott esetben módosíthatja vagy visszavonhatja.

(5) Hivatalból eljárva vagy kérelemre induló eljárás esetén a környezetvédelmi hatóság a hulladékgazdálkodási engedélyt korábbi módosításaival együtt egységes szerkezetbe foglalja. Kérelem esetén a kérelem előterjesztője igazgatási szolgáltatási díjat fizet.

(6) A környezetvédelmi hatóság a hulladékgazdálkodási engedély iránti kérelmet elutasítja, illetve a nyilvántartásba vételt megtagadja, ha a hulladékgazdálkodási tevékenység során alkalmazni tervezett művelet nem felel meg a jogszabályoknak, vagy az nem áll összhangban a 6. § (1) bekezdésében foglaltakkal.

(7) Nem adható hulladékgazdálkodási, illetve hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedély annak, továbbá nem vehető nyilvántartásba az, akinek vagy amelynek az önkormányzati vagy az állami adóhatósággal szemben köztartozása van.

(8) A hulladékgazdálkodási hatósági engedélyezési eljárásokban az ügyintézési határidő 2 hónap, a nyilvántartásba vételi eljárásokban 1 hónap.

(9) Az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendelet vagy miniszteri rendelet a (4)–(7) bekezdésben foglalt feltételekhez kapcsolódó szabályokat részletesen meghatározhatja.

80. § (1) A környezetvédelmi hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedélynek legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) az engedélyes azonosító adatait (név, cím, KÜJ-, KTJ-, KSH-azonosítók),

b) a hulladék fajtáját, típusát és mennyiségét,

c) az engedélyezett hulladékgazdálkodási tevékenység megnevezését,

d) a hulladékgazdálkodási tevékenységgel érintett területet,

e) a bevezetendő biztonsági és elővigyázatossági intézkedésekre vonatkozó követelményeket, valamint

f) az engedély időbeli hatályát.

(2) A környezetvédelmi hatósági nyilvántartásnak legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) a nyilvántartásba vételre jogosult azonosító adatait (név, cím, KÜJ-, KTJ-, KSH-azonosítók),

b) a nyilvántartásba vett hulladékgazdálkodási tevékenység megnevezését,

c) a hulladékgazdálkodási tevékenységet végző telephelyének pontos címét, valamint

d) a hulladékgazdálkodási tevékenységgel érintett hulladék fajtáját, jellegét.

(3) A környezetvédelmi hatóság a hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkezők (1) bekezdésben, valamint a nyilvántartásba vettek (2) bekezdésben meghatározott adatait – a személyes adatnak minősülő adatokat ide nem értve – honlapján ingyenesen és naprakész állapotban közzéteszi.

81. § (1) A környezetvédelmi hatóság hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedélyt csak annak a hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezetnek adhat, amelyben az állam, a települési önkormányzat vagy a települési önkormányzatok társulása a szavazatok többségével tulajdoni hányada alapján közvetlenül vagy közvetve rendelkezik, és a társaság tulajdonosaként jogosult arra, hogy a vezető tisztségviselők és a felügyelőbizottság tagjai többségét megválassza vagy visszahívja.

(2) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedélynek legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) a közszolgáltatási engedélyre jogosult azonosító adatait (név, cím, KÜJ-, KTJ-, KSH-azonosítók),

b) az engedélyezett közszolgáltatási tevékenység megnevezését,

c) a közszolgáltatási tevékenységgel érintett területet,

d) a közszolgáltatási tevékenység végzésének időtartamát,

e) a bevezetendő biztonsági és elővigyázatossági intézkedésekre vonatkozó követelményeket, valamint

f) a közszolgáltatási engedélyre jogosult közszolgáltatói hulladékgazdálkodási tervét.

(3) A környezetvédelmi hatóság a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel rendelkezők (2) bekezdésben meghatározott adatait – a személyes adatnak minősülő adatokat ide nem értve – honlapján ingyenesen és naprakész állapotban közzéteszi.

82. § (1) A környezetvédelmi hatóság a hulladékbirtokostól, illetve a hulladék szállítójától, közvetítőtől, kereskedőtől, kezelőtől és a közszolgáltatótól, valamint a melléktermék

gyártójától, felhasználójától, forgalmazójától tájékoztató adatot, összefoglalót, igazolást, jelentést kérhet.

(2) A hulladékbirtokost, illetve a hulladék szállítóját, közvetítőjét, kereskedőjét, kezelőjét és a közszolgáltatót a környezetvédelmi hatóság ellenőrzi. A környezetvédelmi hatóság ellenőrzése kiterjed – különösen – a hulladékbirtokos által átvett és elszállított hulladék eredetére, tulajdonságára, mennyiségére, rendeltetési helyére.

(3) Ha hulladékgazdálkodással kapcsolatos környezetvédelmi, közegészségügyi veszélyhelyzet, súlyos kötelezettségzegés szükségessé teszi, a környezetvédelmi hatóság haladéktalanul és előzetes bejelentés nélkül helyszíni ellenőrzést is tart.

(4) A melléktermékként előállított, felhasznált vagy forgalmazott, illetve tárolt anyag vagy tárgy 8. §-ban meghatározott feltételeknek való megfelelését a termék megfelelésének és biztonságának ellenőrzéséért felelős hatóság, illetve piacának felügyeletéért felelős hatóság ellenőrzi.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott hatóság tájékoztatja a gyártó telephelye szerint illetékes környezetvédelmi hatóságot, ha megállapítja, hogy a melléktermékként előállított, felhasznált vagy forgalmazott, illetve tárolt anyag vagy tárgy nem felel meg a 8. § szerinti feltételeknek.

83. § (1) A közszolgáltató által az elszámolással, számlázással, díjfizetéssel kapcsolatban, illetve a díjhátralék esedékességét követően megtett intézkedésekre, valamint a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást érintő értesítési, tájékoztatási, szolgáltatásnyújtási kötelezettségre vonatkozó rendelkezések fogyasztókkal szembeni megsértése esetén a fogyasztóvédelmi hatóság jár el. A fogyasztóvédelmi hatóság eljárására az Fgytv.-t kell alkalmazni azzal, hogy a társasházakról szóló törvény szerinti társasházi közösség az Fgytv. alkalmazásában fogyasztónak minősül.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezés az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezés.

(3) A fogyasztóvédelmi hatósági eljárásban a fogyasztónak igazolnia kell, hogy a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos és az eljárás alapjául szolgáló panaszt az érintett közszolgáltató felé megtette.

36. A hulladékgazdálkodással kapcsolatos szabályok megsértésének jogkövetkezményei

84. § (1) A környezetvédelmi hatóság az e törvényben, valamint más jogszabályban meghatározott előírások teljesítése érdekében a hulladékbirtokost, a hulladék tulajdonosát, illetve a környezethasználót kötelezi

a) a jogszabályban foglalt vagy hatósági határozatban előírt kötelezettségeinek betartására, illetve a jogsértő állapot megszüntetésére, ha az abban foglalt előírásokat a hulladék birtokosa, tulajdonosa, illetve a környezethasználó megszegi, teljesülésüket elmulasztja, illetve a hulladékgazdálkodási engedélyhez vagy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedélyhez kötött tevékenységet az engedélytől, a nyilvántartásba vételhez kötött tevékenységet a nyilvántartástól eltérő módon gyakorolja;

b) a környezetet veszélyeztető, szennyező, illetve károsító tevékenység felfüggesztésére, abbahagyására, az eredeti állapot helyreállítására;

c) a környezet szennyezése esetében olyan intézkedés megtételére, amely a környezetszennyezést csökkenti vagy megszünteti, a környezet károsodását kizárja.

(2) A környezetvédelmi hatóság – az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően – felfüggeszti, korlátozza vagy megtiltja a hulladékgazdálkodási engedélyhez, hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedélyhez, illetve nyilvántartásba vételhez kötött tevékenység engedélytől eltérő vagy engedély nélküli, valamint a nyilvántartástól eltérő vagy nyilvántartás nélküli folytatását. A határozat fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánítható.

(3) A környezetvédelmi hatóság azt a gazdálkodó szervezetet, amely hulladékot termékként, illetve melléktermékként használ fel, forgalmaz vagy tárol, kötelezi a hulladék melléktermékként történő felhasználásának, forgalmazásának, illetve tárolásának beszüntetésére, valamint a hulladék – a hulladékjegyzékről szóló miniszteri rendeletben meghatározott – hulladékjegyzék szerint történő besorolására.

85. § (1) A környezetvédelmi hatóság a nyilvántartásba vételhez, illetve hulladékgazdálkodási engedélyhez vagy hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedélyhez kötött tevékenységet nyilvántartásba vétel, illetve engedély nélkül folytató személytől, valamint attól, aki e törvény rendelkezéseitől eltérő módon hulladékot szállít, hulladékot más ingatlanán, illetve közterületen jogellenesen elhelyez vagy elhagy, a jogsértéssel érintett eszközt, dolgot, illetve a hulladék szállítására használt járművet, valamint bármely dolgot, amelyre a hatóság előtti eljárásban, mint tárgyi bizonyítási eszközre szükség lehet, a helyszínen lefoglalhatja.

(2) A környezetvédelmi hatóság a lefoglalt eszközt, dolgot, illetve járművet a helyszínről elszállítja és megőrzi. Ha az elszállítás nem lehetséges vagy aránytalanul magas költséggel járna, az eszközt, dolgot, illetve járművet a környezetvédelmi hatóság a jogsértő őrizetében hagyja a használat, valamint az elidegenítés és megterhelés jogának megtiltásával.

(3) A környezetvédelmi hatóság a lefoglalást megszünteti, ha

a) a környezetvédelmi hatóság előtti eljárásban a hatóság hulladékgazdálkodási bírságot nem szabott ki;

b) a környezetvédelmi hatóság előtti eljárásban az (1) bekezdésben meghatározott tényállással kapcsolatban hulladékgazdálkodási bírságot szabtak ki, és a bírságot, illetve egyéb költséget az eljárás alá vont személy a környezetvédelmi hatóságnak az előírt határidőn belül maradéktalanul megfizette, vagy arra a hatóság – elidegenítési tilalom bejegyzése mellett – részletfizetést vagy fizetési halasztást engedélyezett;

c) a jogsértéssel kapcsolatban indult büntetőeljárásban a bíróság, az ügyész vagy a nyomozó hatóság a lefoglalásról határozatot hozott;

d) a hulladék, illetve a hulladék szállítására használt jármű tulajdonosa írásban nyilatkozik arról – és ezzel bizonyítja –, hogy a jogsértés időpontjában nem volt tudomása arról, hogy a hulladékot szállító, illetve jogszerűtlenül elhagyó vagy elhelyező személy az eszközt, dolgot vagy járművet jogsértés céljából használja fel;

e) elrendelésének oka megszűnt;

f) a hatóság az eljárást megszüntette.

(4) A lefoglalt eszköz, dolog, illetve jármű – a (3) bekezdés c) pontja szerinti eset kivételével – annak adható ki, aki a tulajdonjogát minden kétséget kizáróan igazolja, vagy annak, akitől azt a környezetvédelmi hatóság lefoglalta, feltéve, hogy a jogszerű birtoklás tényét igazolja. A kiadás feltétele, hogy a lefoglalás megszüntetéséről rendelkező döntés közlésének napját követő nap és a kiadni rendelt eszköz, dolog, illetve jármű kiadásának napja közötti időtartamra eső szállítási, illetve tárolási költséget a környezetvédelmi hatóság részére igazoltan megtérítsék.

(5) Ha a lefoglalt eszközt, dolgot, illetve járművet a lefoglalást elrendelő végzés kiadását követő 60 napon belül a (4) bekezdésben meghatározott személy a környezetvédelmi hatóságtól nem veszi át, azt a környezetvédelmi hatóság értékesítheti. Az értékesítésből befolyt ellenérték a kiadni rendelt, de át nem vett eszköz, dolog vagy jármű helyébe lép.

(6) Ha az (5) bekezdés szerint értékesített eszköz, dolog vagy jármű után kapott ellenértéket az annak átvételére jogosult személy a környezetvédelmi hatóság ez irányú tájékoztatását követő 5 éven belül – a (4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – nem veszi át, az eszköz, dolog vagy jármű értékesítéséből befolyt ellenérték a Magyar Állam tulajdonába kerül.

(7) Az (5) és (6) bekezdésben meghatározott határidő elmulasztása miatt igazolási kérelem benyújtásának helye nincs.

(8) A lefoglalt eszközt, dolgot, illetve járművet el kell kobozni, ha

a) az ügyben jogerősen a 86. § (1) bekezdés b) pontja szerinti bírságot szabtak ki, és a jogerősen kiszabott bírságot vagy egyéb költséget a jogsértő személy az előírt határidőig nem fizette meg, és arra részletfizetést vagy fizetési halasztást – a fizetési kötelezettség esedékességétől számított 8 napon belül benyújtott kérelem alapján – a környezetvédelmi hatóság a részére nem engedélyezett, valamint

b) a lefoglalást elrendelő végzés kiadását követő 60 napon belül a hulladék, illetve a hulladék szállítására használt jármű tulajdonosa nem nyilatkozik arról, hogy a jogsértés időpontjában nem volt tudomása arról, hogy a hulladékot szállító, illetve jogszerűtlenül elhagyó vagy elhelyező személy az eszközt, dolgot vagy járművet jogsértés céljából használja fel, vagy az ügy összes körülményeire tekintettel megállapítható, hogy a hulladék tulajdonosa tudomással bírhatott arról, hogy a lefoglalt eszközt, dolgot vagy járművet jogsértésre használják fel, és ennek tényéről a környezetvédelmi hatóságot nem tájékoztatta.

(9) A lefoglalt eszköz, dolog, illetve jármű értékesítéséből befolyt bevételeket a területileg illetékes környezetvédelmi hatóság számlájára kell megfizetni.

86. § (1) Aki

a) hulladékgazdálkodással kapcsolatos jogszabály, közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus vagy hatósági határozat előírásait megsérti,

b) a hatósági engedélyhez, hozzájáruláshoz, nyilvántartásba vételhez vagy bejelentéshez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély, hozzájárulás, nyilvántartásba vétel vagy bejelentés nélkül, illetve attól eltérően végez, vagy

c) a melléktermék előállításáról vagy képződéséről a környezetvédelmi hatóságot nem vagy nem megfelelően tájékoztatja, hulladékot terméként, illetve melléktermékként használ fel, forgalmaz vagy tárol,

azt a környezetvédelmi hatóság hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezi.

(2) A hulladékgazdálkodási bírságot a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló kormányrendelet alapján a jogsértés szerint határozott összegben vagy alapszám és változók szorzataként megállapított bírsággal kell kiszabni.

(3) Ha a jogsértés a tevékenység vagy mulasztás súlyára, az elkövetés vagy kötelezettségszegés következményeire tekintettel annyira csekély, hogy bírság alkalmazása szükségtelen, a bírság kiszabása mellőzhető.

(4) Ha a hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezett a kiszabott bírságot megállapító határozat kiadásáig az eredeti állapotot helyreállítja, illetve a jogellenes állapotot megszünteti, a környezetvédelmi hatóság – az (5) bekezdésben meghatározott kivétellel – a bírságot kérelemre csökkentheti, ha a bírság célja csökkentett összeggel is elérhető.

(5) A hulladékgazdálkodási bírság

a) a visszafordíthatatlan környezetkárosítást okozó,

b) az ugyanazon jogsértés ismétlődésével vagy egyéb súlyosbító körülmény felmerülésével megalósuló, vagy

c) a hulladékgazdálkodási tevékenységet ellenőrző környezetvédelmi hatóság szándékolt félrevezetésével, ellenőrzésének akadályozásával együtt járó

jogsértés esetén nem mérsékelhető.

(6) A hulladékgazdálkodási bírság megfizetése nem mentesít a büntetőjogi, a szabálysértési, továbbá a kártérítési felelősség, valamint a tevékenység korlátozására, felfüggesztésére, tiltására vagy a megfelelő védekezés kialakítására, a természetes vagy eredeti környezeti állapot helyreállítására vonatkozó kötelezettség teljesítése alól.

(7) A jogerősen kiszabott hulladékgazdálkodási bírság adók módjára behajtandó köztartozás.

XI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

37. Jelentéstétel az Európai Bizottság felé

87. § (1) A hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv 15. cikke szerinti jelentési kötelezettséget a környezetvédelemért felelős miniszter teljesíti.

(2) A környezetvédelemért felelős miniszter tájékoztatja az Európai Bizottságot a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv

a) 6. cikk (4) bekezdése alapján a 10. § (2) bekezdése szerinti miniszteri rendeletről az áruk és egyes szolgáltatások szabad áramlásának biztosításával összefüggésben egyes európai uniós aktusokban előírt bejelentési, értesítési, tájékoztatási és jelentéstételi kötelezettségek teljesítéséről szóló kormányrendelettel összhangban;

b) 7. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően az 55. § (2) bekezdésében foglalt eset megvalósulásáról, és az Európai Bizottság rendelkezésére bocsát minden vonatkozó információt, bizonyítékot;

c) 11. cikk (1) bekezdésének megfelelően a 3. § a) pontjában, a 89. § (3) bekezdésében és a 95. § (2)–(5) bekezdésében foglaltak alapján hozott intézkedések teljesüléséről, továbbá a teljesülés elmaradása esetén annak okairól, valamint az azok elérésére tervezett intézkedésekről;

d) 11. cikk (5) bekezdése alapján a termékek újrahasználatával, újrahasználatra előkészítésével, valamint a hulladék újrafeldolgozásával kapcsolatos célok teljesítéséről;

e) 16. cikk (1) bekezdésének megfelelően a 3. § c) pontja, valamint a 20. és 21. § alapján tett kifogásokról;

f) 25. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelő jogszabályi előírásokról;

g) 33. cikkének megfelelően a IX. fejezetben foglaltakkal összhangban az OHT-ről, a területi hulladékgazdálkodási tervekről, az OMP-ről, a területi hulladékgazdálkodási programokról, valamint ezek lényeges módosításáról;

h) 37. cikkének megfelelően az e törvényben foglaltak végrehajtásáról, ideértve a 7. cikk (2) és (3) bekezdése alapján az 55. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakat.

38. Felhatalmazó rendelkezések

88. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza:

1. a közszolgáltató hulladékgazdálkodási tevékenységét, valamint a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe tartozó hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeit;²

2. a termelési hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeit;

3. a veszélyes hulladék képződésének megelőzésével, valamint a veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeit;

4. a hulladékgazdálkodási tevékenységek nyilvántartásba vételével, valamint engedélyezésével kapcsolatos előírásokat;³

5. a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségeket;⁴

6. a hulladékgazdálkodási tervek részletes tartalmi követelményeit, területi hatályát;⁵

7. a hulladékgazdálkodási bírság kiszabásának és megállapításának módját és mértékét;⁶
8. a hulladék külföldről történő behozatalát, az országból történő kivitelét és az ország területén történő átszállítását;
9. a letéti díjat, valamint az újrahasználatos és a nem újrahasználatos termékek betétdíját;
10. a visszavételi és visszaadási lehetőség alkalmazását, a használt termékek, illetve a hulladék átvételi és hasznosítási arányait és azok teljesítésének határidejét;⁷
11. a csomagolási hulladék kezelésének részletes szabályait;⁸
12. az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladék átvételével és kezelésével kapcsolatos szabályokat;⁹
13. az elem- és akkumulátorhulladék átvételével és kezelésével kapcsolatos szabályokat;¹⁰
14. a hulladékká vált gépjárművek kezelésének részletes szabályait;¹¹
15. az építési-bontási hulladék kezelésének részletes szabályait;
16. a szennyvíziszapok mezőgazdasági felhasználásának és kezelésének részletes szabályait;
17. a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj megállapításának részletes szabályait;
18. a közszolgáltató kiválasztásának módját és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés tartalmi követelményeit;
19. a céltartalék képzésére kötelezettek körét, a céltartalék formáját és mértékét, felhasználásának feltételeit, elszámolásának és nyilvántartásának szabályait, továbbá a környezetvédelmi biztosítás részletes szabályait;
20. az életciklus-szemléleten alapuló vizsgálati elemzés elvégzésének részletes szabályait;
21. a hulladékképződés megelőzését szolgáló technológia- és termékfejlesztés, a termék újrahasználata, továbbá a hulladék környezetkímélő kezelése érdekében a gyártó által igénybe vehető kedvezmények részletes szabályait;
22. a hulladéklerakási járulék megfizetésének részletes szabályait;
23. a közszolgáltató által teljesítendő adatszolgáltatásra vonatkozó szabályokat;
24. az egyes hulladékgazdálkodási tevékenységeket végző gazdálkodó szervezet minősítésére irányuló kezdeményezés tartalmi követelményeit, a minősítés részletes szabályait, a minősítés rendjét, valamint a minősítés alapján gyakorolható jogosultságokat;
25. a számviteli szétválasztásra vonatkozó részletes szabályokat;
26. a Hivatal által kiszabható bírság felső határát;

27. a közterület tisztán tartására vonatkozó szabályokat.

(2) Felhatalmazást kap a környezetvédelemért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg:

1. a hulladékjegyzéket;
2. az egyes hulladékgazdálkodási létesítmények kialakításának és üzemeltetésének részletes műszaki szabályait;
3. a hulladéklerakás technikai követelményeit;
4. a hulladék termikus ártalmatlanításának technikai követelményeit;
5. a hulladékolaj kezelésének részletes szabályait;¹²
6. a poliklórozott bifenilek és poliklórozott terfenilek, valamint az azokat tartalmazó berendezések kezelésének részletes szabályait;¹³
7. a titán-dioxid ipar hulladékai kezelésének részletes szabályait;
8. a hulladékstátusz megszűnésének megállapítására vonatkozó részletes kritériumokat, valamint a hulladékstátusz megszűnésével kapcsolatos tanúsítás rendjét, illetve a tanúsításra jogosult szervezetekre vonatkozó szabályokat;
9. a biológiailag lebomló – de az állati melléktermékekre vonatkozó szabályozás hatálya alá nem tartozó – hulladék kezelésével kapcsolatos szabályokat;
10. a hulladékgazdálkodással kapcsolatos egységes információs rendszer kialakításának részletes szabályait;
11. az elkülönített hulladékgyűjtésre vonatkozó szabályokat;
12. az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben a Magyar Energia Hivatal részére a hulladékgazdálkodási közszolgáltatásra vonatkozó felügyeleti díjak, valamint az egyéb bevételek beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával, visszatérítésével kapcsolatos részletes szabályokat.

(3) Felhatalmazást kap:

a) az egészségügyért felelős miniszter a környezetvédelemért felelős miniszterrel egyetértésben, hogy

aa) a gyógyszerhulladék gyűjtésének részletes szabályait,

ab) az egészségügyi intézményekben képződő hulladék kezelésének részletes szabályait,

ac) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe tartozó hulladékkal kapcsolatos közegészségügyi követelményeket;

b) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj megállapításáért felelős miniszter, hogy

ba) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatásra vonatkozó díjképzés átláthatóságának biztosítása érdekében a közszolgáltatók által közérdekből közzéteendő adatok – különösen a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással kapcsolatos díjmegállapítás, költségek, bevételek, kiadások, beruházások, valamint az ezzel összefüggő műszaki információk – körét és a közzététel módját,

bb) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díjait, a díjalkalmazási feltételeket, a díjmegfizetés rendjét

rendeletben állapítsa meg.

(4) Felhatalmazást kap a települési önkormányzat képviselő-testülete, hogy rendeletben állapítsa meg:

a) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának és igénybevételének szabályait, illetve a 35. §-ban foglalt rendelkezések érvényesítéséhez szükséges szabályokat;

b) az elkülönített hulladékgyűjtésre vonatkozó részletes szabályokat;

c) a közterület tisztán tartására vonatkozó részletes szabályokat;

d) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjra vonatkozó, a (3) bekezdés *b)* pontjának *bb)* alpontja szerinti miniszteri rendeletben nem szabályozott díjalkalmazási és díjfizetési feltételeket.

39. Hatályba léptető rendelkezések

89. § (1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – 2013. január 1-jén lép hatályba.

(2) A 94. § 2014. január 1-jén lép hatályba.

(3) A 95. § 2015. január 1-jén lép hatályba.

40. Átmeneti rendelkezések

90. § (1) E törvény rendelkezéseit a hatálybalépése után indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

(2) A törvény hatálybalépésekor hatályos begyűjtési, illetve tárolási engedélyek időbeli hatályuk lejártáig, de legkésőbb e törvény hatálybalépését követő 2 évig hatályosak, azt követően hatályukat veszítik. A begyűjtési, illetve tárolási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezetre a szállítóra, a közvetítőre, a kereskedőre és a hulladékkezelőre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(3) A törvény hatálybalépésekor működő gazdálkodó szervezet, amely mellékterméket állít elő, vagy tevékenysége során melléktermék képződik, és az előállított vagy képződött anyagot, tárgyat melléktermékként használja fel, tárolja vagy forgalmazza, a melléktermék 8.

§ szerinti feltételeknek való megfeleléséről a melléktermék képződését vagy előállítását követő 6 hónapon belül tájékoztatja a környezetvédelmi hatóságot.

(4) A törvény hatálybalépésekor működő hulladékgazdálkodási közszolgáltatást ellátó gazdálkodó szervezet a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedélyt, valamint az OHÜ által kiadott minősítést e törvény hatálybalépését követő 6 hónapon belül beszerzi.

(5) Ha a törvény hatálybalépésekor működő hulladékgazdálkodási közszolgáltatást ellátó gazdálkodó szervezet hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel, valamint az OHÜ által kiadott minősítéssel a (4) bekezdésben meghatározott határidőn belül nem rendelkezik, a települési önkormányzat a (4) bekezdésben meghatározott határidőt követő 30 napon belül a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést 6 hónapos határidővel felmondja. A települési önkormányzat e kötelezettségét a fővárosi és megyei kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárás keretében vizsgálja.

(6) Azzal a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezettel, amely a hulladékgazdálkodási engedélyhez kötött tevékenységét 2012. január 1-je és 2013. június 30-a között kezdte meg, és az OHÜ által kiadott minősítéssel nem rendelkezik, a települési önkormányzat 2013. december 31-ig abban az esetben is köthet hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést, ha a gazdálkodó szervezet a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megkötésétől számított 1 évet követő 6 hónapon belül az OHÜ által kiadott minősítést beszerzi.

(7) Ha a (6) bekezdés szerinti esetben a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezet a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megkötésétől számított 1 évet követő 6 hónapon belül az OHÜ által kiadott minősítéssel nem rendelkezik, a települési önkormányzat a határidő elteltét követő 30 napon belül a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést 6 hónapos határidővel felmondja. A települési önkormányzat e kötelezettségét a fővárosi és megyei kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárás keretében vizsgálja.

(8) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést a települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezettel legkésőbb 2013. december 31-ig megköti, kivéve, ha az e törvény hatálybalépésekor működő hulladékgazdálkodási közszolgáltatást ellátó gazdálkodó szervezetnek a települési önkormányzattal érvényes hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződése van, és a közszolgáltatóra vonatkozó e törvényben meghatározott valamennyi feltételt teljesíti.

(9) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés (8) bekezdés szerinti megkötéséig a törvény hatálybalépésekor működő hulladékgazdálkodási közszolgáltatást ellátó gazdálkodó szervezet a települési önkormányzattal – az e törvény hatálybalépését megelőzően – megkötött hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződésben foglaltaknak megfelelően a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásáról gondoskodik.

91. § (1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj legmagasabb mértékét 2013. évre az e §-ban foglalt eltérésekkel kell megállapítani.

(2) A 88. § (3) bekezdésének *b*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján megalkotott rendelet hatálybalépéséig a közszolgáltató – a (3), (4) és (6) bekezdésben meghatározott kivétellel – a

2012. december 31-én alkalmazott bruttó díjhoz képest legfeljebb 4,2%-kal megemelt mértékű díjat alkalmazhat.

(3) Ha a települési önkormányzat képviselő-testülete a 2012. december 31-én hatályos települési önkormányzati rendelet szerint díjat nem alkalmazott, a közszolgáltató a (2) bekezdés szerinti díjat a 2012. december 31-én érvényes közszolgáltatóval kötött hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződésben meghatározott díjhoz képest alkalmazhatja.

(4) Ha a 2012. december 31-ig létrejött hulladékgazdálkodási közszolgáltatásra vonatkozó szerződés alapján a települési önkormányzat vagy a törvény hatálybalépésekor működő települési önkormányzati társulás hulladékgazdálkodási közszolgáltatással kapcsolatos beruházás finanszírozásához ISPA vagy Kohéziós Alap társfinanszírozású projekt, illetve a Környezet és Energia Operatív Program (KEOP) keretében támogatást vett igénybe, és ilyen támogatásból megvalósult hulladékgazdálkodási rendszert fejleszt vagy üzemeltet, a szerződéses kötelezettségvállaláson alapuló költségeket a Hivatal jóváhagyása alapján a díjba beépítheti, és a (2) bekezdés szerint alkalmazható díjnál magasabb mértékű díjat is alkalmazhat.

(5) Ha a közszolgáltató a (4) bekezdés szerinti esetben a (2) vagy (3) bekezdés szerint alkalmazható díjnál magasabb mértékű díjat kíván alkalmazni, a közszolgáltató a Hivatalhoz benyújtott kérelmében részletesen és teljes körűen alátámasztja, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj megváltoztatását mely körülmények és milyen mértékben indokolják.

(6) Az a közszolgáltató, amely működését e törvény hatálybelépését követően kezdte meg, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat a Hivatal jóváhagyása alapján alkalmazhatja. A közszolgáltató a Hivatalhoz benyújtott kérelemben részletesen és teljes körűen alátámasztja, hogy az általa javasolt összegben alkalmazandó hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat mely körülmények és milyen mértékben indokolják.

(7) A (4) és (6) bekezdés szerinti esetben a Hivatal a díjemelésre, illetve a díjmegállapításra vonatkozó kezdeményezést közigazgatási hatósági eljárás keretében 45 napon belül bírálja el. A Hivatal a kezdeményezésben foglaltaktól eltérően is megállapíthatja a díjemelés, illetve a díjmegállapítás mértékét azzal, hogy az a kezdeményezésben megjelölt mértéknél nem lehet magasabb.

(8) A Hivatal a (4) és (6) bekezdés szerinti javaslatát az OHÜ-vel együttműködve, az OHÜ javaslatának figyelembevételével készíti el.

(9) Az OHÜ a (8) bekezdés szerinti esetben a Hivatal megkeresésére a megkereséstől számított 15 napon belül javaslatát elkészíti, és azt a Hivatal részére megküldi.

(10) Ha az OHÜ a (9) bekezdésben meghatározott határidőn belül a javaslatát a Hivatal részére nem küldi meg, a Hivatal ennek hiányában is javaslatot tehet a miniszternek.

(11) A (4) és a (6) bekezdés szerinti esetben a közszolgáltatónak a Hivatal határozatában meghatározott díjat a határozat jogerőre emelkedését követően kell alkalmaznia.

(12) A Hivatal a 47. § (5) bekezdés szerinti javaslatát első alkalommal 2013. szeptember 30-ig küldi meg.

92. § (1) 2020. december 31-ig a háztartási, valamint a háztartáshoz hasonló hulladék részét képező papír-, fém-, műanyag- és üveghulladék újrahasználatra előkészítésének és újrafeldolgozásának együttes mértékét a képződött mennyiséghez viszonyítva tömegében országos szinten legalább 50%-ra kell növelni.

(2) A települési hulladék részeként lerakásra kerülő biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséget – a települési hulladéklerakóban évente lerakott hulladék mért összetételét és az összetevők tömeg szerinti megoszlását alapul véve – az 1995-ben országos szinten képződött, a települési hulladék részét képező biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséghez képest 2016. július 1-jéig 35%-ra, azaz 820 000 tonna alá kell csökkenteni.

(3) 2020. december 31-ig a nem veszélyes építési-bontási hulladék – a föld és a kő kivételével – újrahasználatra előkészítésének, újrafeldolgozásának és egyéb, anyagában történő hasznosításának – ideértve a feltöltési műveleteknél más anyagok helyettesítésére használt hulladékot – együttes mértékét a képződött mennyiséghez viszonyítva tömegében országos szinten legalább 70%-ra kell növelni.

(4) Az OMP-t első alkalommal 2013. december 12-ig kell kidolgozni, amelyben meg kell határozni a hulladékképződés megelőzése, továbbá a gazdasági növekedés és az ebből eredő hulladékképződés által okozott környezeti hatások megszüntetésének érdekében a 2020. évre elérendő célokat, valamint az intézkedések és az eredmények nyomon követését, értékelését szolgáló minőségi és mennyiségi referenciaszinteket, illetve mutatókat.

41. Az Európai Unió jogának való megfelelés

93. § (1) Ez a törvény

a) a hulladékgazdálkodás közösségi stratégiájáról szóló, 1997. február 24-i tanácsi állásfoglalásnak;

b) a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelvnek;

c) a hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének *a)* pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról szóló 2000/532/EK bizottsági határozat módosításáról szóló, 2001. január 22-i 2000/119/EK bizottsági határozatnak;

d) a környezeti károk megelőzése és helyreállítása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek;

e) a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek;

f) a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében rögzített célok teljesítésének igazolására szolgáló szabályok és számítási módszerek megállapításáról szóló, 2011. november 18-i bizottsági határozatnak

való megfelelést szolgálja.

(2) Ez a törvény az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

(3) A törvény tervezetének a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló – a 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított – 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8–10. cikke szerinti előzetes bejelentése megtörtént.

42. Módosító rendelkezések

94. §¹⁴

95. §¹⁵

96. § A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Vgtv.) 4. § (2) bekezdés *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A települési önkormányzat – a vízgazdálkodási tevékenységek, mint közfeladatok (közszolgáltatások) körében – köteles gondoskodni:]

„*d*) a településen található szennyvízbekötés nélküli ingatlanok esetében a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtésének szervezéséről és ellenőrzéséről.”

97. § (1) A Vgtv. 37. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Víziközmű társulat csak víziközmű társulattal egyesülhet, víziközmű társulat csak víziközmű társulatokká válhat szét. Víziközmű társulat átalakulással egyéb módon nem jöhet létre.

(2) A víziközmű társulat gazdasági társaságot, nonprofit gazdasági társaságot, alapítványt nem hozhat létre, gazdasági társaságban, nonprofit gazdasági társaságban érdekeltséget nem szerezhet, alapítvány részére pénzbeli vagy egyéb hozzájárulást nem teljesíthet.”

(2) A Vgtv. 37. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a víziközmű társulat közfeladatát teljesítette, a vízgazdálkodási társulatokról szóló kormányrendelet szerinti elszámolási eljárásra, ha a közfeladat teljesítése nélkül jogutód nélkül megszűnik, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény szerinti végelszámolásra kerül sor.”

98. § A Vgtv. 39. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § (1) A víziközmű társulat törvényességi felügyeletét a cégbíróság látja el. A cégbíróságnak a víziközmű társulattal kapcsolatos eljárására a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény előírásait kell alkalmazni.

(2) A víziközmű társulat felett törvényességi ellenőrzést gyakorol a társulat székhelye szerinti vízügyi igazgatási szerv.

(3) A vízügyi igazgatási szerv a törvényességi ellenőrzés keretében:

a) tagja a szervező bizottságnak és nyomon követi annak munkáját, továbbá részt vesz a taggyűlésen,

b) ellenőrzi a víziközmű társulat alapszabályát, belső szabályzatát és határozatait,

c) vizsgálja a víziközmű társulat szerveinek működését,

d) ellenőrzi, hogy a végzett tevékenység mennyiben jelenti a 38. §-ban foglalt közfeladat ellátását,

e) vizsgálja a közfeladat teljesítésének végrehajtását követően az elszámolási eljárás lefolytatását.

(4) Ha a vízügyi igazgatási szerv a jogszabályban, az alapszabályban vagy a belső szabályzatban foglaltak megsértését észleli, felhívja a víziközmű társulatot a jogsértés megszüntetésére. Az érintett a felhívásban foglaltakat köteles megvizsgálni és a megadott határidőn belül az annak alapján tett intézkedésről vagy egyet nem értéséről a vízügyi igazgatási szervet tájékoztatni.

(5) Ha a megadott határidőn belül a jogsértést a víziközmű társulat nem szüntette meg, a vízügyi igazgatási szerv tizenöt napon belül kérelmezi a cégbíróságnál a törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatását.”

99. § A Vgtv. 40. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A víziközmű társulat a cégnyilvántartásba való bejegyzését követően kezdheti meg működését.”

100. § A Vgtv. 43. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § A víziközmű társulatra e törvény eltérő rendelkezése hiányában a gazdasági társaságokról szóló törvénynek a gazdasági társaságokra vonatkozó közös szabályait kell alkalmazni a víziközmű társulat sajátosságainak figyelembevételével.”

101. § A Vgtv. 44/A. § (1) bekezdés *b)* és *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A víziközmű társulat jogutód nélkül megszűnik, ha]

„*b)* alapszabályban meghatározott közfeladatát megvalósította és az elszámolási eljárást befejezte,

c) a cégbíróság hivatalból elrendeli törlését.”

102. § A Vgtv. a következő IX/A. fejezettel egészül ki:

„IX/A. FEJEZET

A NEM KÖZMŰVEL ÖSSZEGYŰJTÖTT HÁZTARTÁSI SZENNYVÍZ BEGYŰJTÉSÉRE VONATKOZÓ KÖZSZOLGÁLTATÁS

44/B. § Az ingatlan tulajdonosa, vagyonkezelője vagy egyéb jogcímen használója (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: ingatlantulajdonos) köteles az ingatlanán keletkező, közüzemi csatornahálózatba vagy a helyben való, engedélyezett módon történő tisztítás után befogadóba nem vezetett háztartási szennyvizet a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló kormányrendeletben meghatározott módon gyűjteni, továbbá az annak begyűjtésére feljogosított közszolgáltatónak átadni.

44/C. § (1) A települési önkormányzat vagy azok társulása kötelezően ellátandó közszolgáltatásként a közüzemi csatornahálózatba vagy a vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló kormányrendeletben meghatározott módon engedélyezett egyedi szennyvízkezelés után befogadóba nem vezetett háztartási szennyvíz begyűjtésére közszolgáltatást (a továbbiakban: közszolgáltatás) szervez és tart fenn. A nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz átvételére köteles szennyvíztisztító telepet, szennyvízelvezető mű erre kijelölt elemét, a tavas vagy egyéb szennyvíztisztító művet (a továbbiakban együtt: átadási hely) a vízügyi hatóság – az átadás helye szerint illetékes települési önkormányzat jegyzője véleményének kikérésével – jelöli ki.

(2) A települési önkormányzat képviselő-testülete önkormányzati rendeletben állapítja meg:

a) a közszolgáltatás tartalmát, a közszolgáltatással ellátott terület határait;

b) a közszolgáltató megnevezését, valamint annak a működési területnek a határait, amelyen belül a közszolgáltató a közszolgáltatást rendszeresen ellátni köteles és az ártalmatlanítás céljából történő átadási helyet;

c) a közszolgáltatás ellátásának rendjét, módját és időtartamát, a közszolgáltató és az ingatlantulajdonos ezzel összefüggő jogait és kötelezettségeit, valamint a közszolgáltatásra vonatkozó szerződés egyes tartalmi elemeit;

d) a közszolgáltatás igénybevételére vonatkozó kötelezettséget, a közszolgáltatás igénybevételének módját és feltételeit;

e) az ingatlantulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettséget, az alkalmazható díj legmagasabb mértékét, megfizetésének rendjét, az esetleges kedvezmények és a szolgáltatás ingyenességének eseteit;

f) az üdülőingatlanokra, az időlegesen használt és a nem használt ingatlanokra vonatkozó sajátos szabályokat;

g) a közszolgáltatással összefüggő személyes adatok (a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím) kezelésére vonatkozó rendelkezéseket.

44/D. § (1) A közszolgáltatás igénybevételéért a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz mennyiségével arányos díjat kell fizetni.

(2) A közszolgáltatás díjának meghatározása során a következőket kell figyelembe venni:

a) a háztartási szennyvíz mennyisége,

b) a közszolgáltatást működtető szolgáltató hatékony működéséhez szükséges folyamatos ráfordítások, ezen belül a begyűjtés költségei,

c) a közszolgáltatás fejleszthető fenntartásához szükséges költségek,

d) a közszolgáltatás megkezdését megelőzően felmerülő, a közszolgáltatás ellátásához szükséges beruházások költségei.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alapján meghatározott díjat csökkenteni kell a közszolgáltatás ellátásához biztosított költségvetési támogatással.

(4) A közszolgáltatás díja egytényezős vagy kéttényezős lehet. A közszolgáltatási díjat legalább egyéves díjfizetési időszakra, általános forgalmi adó nélkül számított egységnyi díjtételek szerint kell meghatározni.

(5) Kötelező kéttényezős díjmegállapítást alkalmazni a Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Programban részt vevő önkormányzatok esetében.

(6) A kéttényezős díj alapidíjból és ürítési díjből áll. Az alapidíj a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz mennyiségétől függetlenül felmerülő üzemeltetési költségek, a számlázás és díjbeszedés, a környezetvédelmi kiadások és ráfordítások, az amortizáció és a szükséges felújítás fedezetére, az ürítési díj az ártalmatlanítás céljából átadott nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz mennyiségétől, valamint a terület felhasználási egységtől függő költségek fedezetére szolgál.

(7) A közszolgáltatás díját meghatározó önkormányzati rendelet elfogadását megelőzően a közszolgáltató költségelemzés alapján az (1)–(6) bekezdésben foglaltaknak megfelelő díjkalkulációt készít. A díjkalkulációt a közszolgáltató javaslata alapján a jegyző, Budapesten a főjegyző terjeszti elő.

44/E. § (1) A közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlantulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettség határidejének elmulasztása esetén díjhátralék keletkezik, amely az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamattal, valamint a behajtás egyéb költségeivel együtt adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül.

(2) A díjhátralék keletkezését követő 30 napon belül a közszolgáltató felhívja az ingatlantulajdonos figyelmét a díjfizetési kötelezettségének elmulasztására és felszólítja annak teljesítésére a jogkövetkezményekről történő tájékoztatás mellett.

(3) A felszólítás eredménytelensége esetén a díjhátralék keletkezését követő 90. nap elteltével a közszolgáltató a díjhátralék, a késedelmi kamat és az egyéb költségek adók módjára történő behajtását kezdeményezi.

(4) A települési önkormányzat jegyzője – a kezdeményezés kézhezvételétől számított 8 napon belül – a külön jogszabályban meghatározottak szerint intézkedik a díjhátralék, a késedelmi kamat és a felmerült költségek behajtása érdekében. A behajtott díjhátralékot, késedelmi kamatot, valamint a közszolgáltatónak az ezzel kapcsolatban felmerült és behajtott költségeit a települési önkormányzat jegyzője 8 napon belül átutalja a követelés jogosultjának.

(5) Ha a közszolgáltatást igénybe vevő díjhátralékos nem tulajdonosa az ingatlanoknak és a vele szemben lefolytatott behajtás eredménytelen, a díjhátralékot, késedelmi kamatot és a felmerült költségeket az ingatlan tulajdonosától vagy vagyonkezelőjétől kell behajtani. Közös tulajdonban álló ingatlan esetében a tulajdonosok felelőssége egyetemleges.

(6) A behajthatatlan díjhátralék esetében ennek tényéről és okáról a települési önkormányzat jegyzője – a behajtás eredménytelenségét követő 8 napon belül – igazolást ad a követelés jogosultjának.

44/F. § (1) A közszolgáltató – az önkormányzati rendeletben előírt módon – folyamatosan köteles gondoskodni a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtéséről a környezetvédelmi, vízügyi és közegészségügyi előírások megtartása mellett.

(2) A begyűjtő a begyűjtési tevékenységét a vízügyi hatóságnak köteles bejelenteni. A vízügyi hatóság a bejelentés alapján nyilvántartást vezet a begyűjtési tevékenységet végzőkről.

(3) Közszolgáltatást az végezhet, aki

a) biztosítani tudja a közszolgáltatás személyi és tárgyi feltételeit, amelyek garantálják a közszolgáltatás tartós, rendszeres és a környezetvédelmi szempontoknak maradéktalanul megfelelő ellátását,

b) a végzendő begyűjtési tevékenységet a begyűjtés helye szerint illetékes vízügyi hatóságnak bejelentette, és a vízügyi hatóság a tevékenységet nyilvántartásba vette,

c) közbeszerzési eljárás vagy – ha a közbeszerzésekről szóló törvény szerint nem szükséges – kijelölés alapján a települési önkormányzattal közszolgáltatási szerződést kötött.

(4) A közszolgáltatásnak a környezet veszélyeztetését és szennyezését kizáró módon kell történnie.

(5) A közszolgáltatást végző felelős a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz rendeltetési helyére történő biztonságos eljuttatásáért.

(6) A közszolgáltatás teljesítéséből eredő szennyezés esetén a begyűjtést végző köteles a hulladék eltakarításáról, a terület szennyeződésmegszüntetése, a kárelhárításról, valamint az eredeti környezeti állapot helyreállításáról gondoskodni.

44/G. § (1) A települési önkormányzat képviselő-testülete a közszolgáltatás ellátására írásban szerződést köt.

(2) A közszolgáltatásra vonatkozó szerződést legfeljebb 10 évre lehet megkötni. Az ilyen szerződésben meg kell határozni a háztartási szennyvizet fogadó létesítményeket.

(3) A közszolgáltatói szerződés csak akkor mondható fel az önkormányzat részéről, ha a közszolgáltató

a) a közszolgáltatás ellátása során a környezet védelmére és a vízgazdálkodásra vonatkozó jogszabályok, vagy a rá vonatkozó hatósági határozat előírásait súlyosan megsérti, és ennek tényét a bíróság vagy hatóság jogerősen megállapítja;

b) a szerződésben megállapított kötelezettségét neki felróhatóan súlyosan megsérti.

(4) A teljesítés megkezdését követően a közszolgáltató a közszolgáltatási szerződést akkor mondhatja fel, ha

a) az önkormányzat a közszolgáltatási szerződésben meghatározott kötelezettségét – a közszolgáltató felszólítása ellenére – súlyosan megsérti, és ezzel a közszolgáltatónak kárt okoz vagy akadályozza a közszolgáltatás teljesítését, vagy

b) a közszolgáltatási szerződés megkötését követően hatályba lépett jogszabály a közszolgáltatási szerződés tartalmi elemeit úgy változtatja meg, hogy az a közszolgáltatónak a közszolgáltatás szerződésszerű teljesítése körébe tartozó lényeges és jogos érdekeit jelentős mértékben sérti.

(5) A felmondási idő legalább két hónap, legfeljebb hat hónap.

(6) A közszolgáltatási szerződés felmondása esetén a települési önkormányzatnak intézkednie kell, hogy a felmondási idő lejártát követően a közszolgáltatás biztosított legyen.

44/H. § (1) A közszolgáltató köteles a közszolgáltatói tevékenységéről évente részletes költségelszámolást készíteni, és azt a tárgyévét követő év március 31-ig a települési önkormányzatnak benyújtani.

(2) A közszolgáltatás kereteibe nem tartozó más szolgáltatás költségeit, elszámolását és díját szigorúan el kell különíteni, és e költségeket a közszolgáltatás díjából nem lehet finanszírozni.

44/I. § (1) A települési önkormányzatot a közszolgáltatás megszervezéséért és működtetéséért a költségvetési törvényben biztosított módon és összegben feladathoz kötött támogatás illeti meg.

(2) A települési önkormányzat az (1) bekezdés szerinti feladathoz kötött támogatásra csak akkor jogosult, ha a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz ártalommentes elhelyezésével összefüggő kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tesz.

(3) Ha a települési önkormányzat a közszolgáltatás ellátására vonatkozó kötelezettségének nem tesz eleget, a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzéséért felelős szerv kezdeményezi, hogy az (1) bekezdés szerinti feladathoz kötött költségvetési támogatást az azt folyósító szervezet a közszolgáltatás megszervezéséig visszatartsa, illetve zárolja és ezzel egy időben eljár a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény alapján a közszolgáltatás biztosítása érdekében.

44/J. § (1) Ha az ingatlan tulajdonos vagy a közszolgáltató a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvízzel kapcsolatos tevékenységét jogszabálytól vagy a bejelentésben foglaltaktól eltérő módon végzi, közszolgáltatási bírságot köteles fizetni.

(2) A közszolgáltatási bírságot a vízügyi hatóság szabja ki.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott cselekmény elkövetésétől számított öt éven túl bírság kiszabására nincs lehetőség, kivéve, ha a cselekmény a jogszerűtlen állapot fenntartásával valósul meg. Ebben az esetben az elévülés mindaddig nem kezdődik meg, amíg a jogszerűtlen

állapot fennáll. A bírság kiszabására a vízügyi hatóságnak a cselekményről való tudomásszerzésétől számított egy éven belül van lehetősége.

(4) A jogerősen kivetett közszolgáltatási bírság adók módjára behajtandó köztartozás.”

103. § (1) A Vgtv. 45. §-a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Felhatalmazást kap a települési önkormányzat képviselő-testülete, hogy a törvény 44/C. § (2) bekezdésében meghatározottakat rendeletben szabályozza.”

(2) A Vgtv. 45. § (7) bekezdése a következő y) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a Kormány]

„y) a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvízszállítási közszolgáltatási tevékenység végzési feltételeinek, az e tevékenységre jogosító bejelentés és a nyilvántartás tartalmi elemeire, a tevékenységre jogszabályban előírt kötelezettségek be nem tartása esetén alkalmazandó jogkövetkezményeknek, a közszolgáltatási bírság mértékének és megállapítása módjának, a közszolgáltatási szerződés tartalmának, valamint a közszolgáltatási díj megállapításának, a nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségnek”

[rendeletben történő megállapítására.]

(3) A Vgtv. 45. § (8) bekezdése a következő p) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a vízgazdálkodásért felelős miniszter]

„p) a távlati vízbázisok megnevezésének, valamint az egyes távlati vízbázisokkal érintett települések jegyzékének”

[rendeletben történő megállapítására.]

104. § A Vgtv. a következő 45/C. §-sal egészül ki:

„45/C. § (1) E törvénynek a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvénnyel (a továbbiakban: Ht.) megállapított rendelkezéseit a Ht. hatálybalépésekor jogerősen még el nem bírált ügyekben is alkalmazni kell azzal, hogy a települési folyékony hulladék begyűjtése és szállítása iránti engedélykérelem a tervezett tevékenység bejelentésének minősül.

(2) A Ht. hatálybalépését megelőzően kiadott és hatályos települési folyékony hulladék begyűjtési és szállítási engedély a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtési és szállítási tevékenységre vonatkozó bejelentéssel egyenértékű.”

105. § A Vgtv. 1. számú melléklete a következő 37. és 38. ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„37. nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz: olyan háztartási szennyvíz, amelyet a keletkezés helyéről vagy átmeneti tárolóból – közcsatornára való bekötés vagy a helyben

történő tisztítás és befogadóba vezetés lehetőségének hiányában – gépjárművel szállítanak el ártalmatlanítás céljából;

38. *begyűjtés*: a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíznek az ingatlan tulajdonosától, vagyonkezelőjétől, birtokosától vagy használatjától történő átvétele, elszállítása és ártalmatlanítás céljából történő átadása.”

106. § (1) A Vgtv. 36. § (2) és (3), valamint (7) bekezdésében, a 42. § (1), valamint (4)–(7) bekezdésében, és a 44. § (2) bekezdésében a „közgyűlés” szövegrész helyébe a „taggyűlés” szövegrész lép.

(2) A Vgtv. 42. § (2) és (3) bekezdésében a „közgyűlést” szövegrész helyébe a „taggyűlést” szövegrész lép.

(3) A Vgtv. 45/A. § *d*) pontjában a „hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvénnyel” szövegrész helyébe a „hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvénnyel” szövegrész lép.

107. § A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény 59. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A víziközmű szolgáltatók kötelesek adatot szolgáltatni az ivóvízfogyasztást igénybe vevő fogyasztókról a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvízszállítási közszolgáltatást végző közszolgáltatók részére, amennyiben a közszolgáltatás díját kéttényező módon határozzák meg.”

43. Hatályon kívül helyező rendelkezés

108. § Hatályát veszti a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény.

1. melléklet a 2012. évi CLXXXV. törvényhez

Veszélyességi jellemzők

H 1 „Robbanásveszélyes”: olyan anyagok és készítmények, amelyek láng hatására robbanhatnak, vagy amelyek érzékenyebbek az ütésre vagy a súrlódásra, mint a dinitrobenzol;

H 2 „Oxidáló”: olyan anyagok és készítmények, amelyek más anyagokkal, különösen gyúlékony anyagokkal érintkezve erősen hőtermelő (exoterm) reakcióba lépnek.

H 3-A „Tűzveszélyes”:

- olyan folyékony anyagok és készítmények, amelyek lobbanáspontja 21 °C alatt van (beleértve a fokozottan tűzveszélyes anyagokat is), vagy
- olyan anyagok és készítmények, amelyek szobahőmérsékleten levegővel érintkezve felforrósodhatnak, majd öngyulladásra képesek, vagy

- olyan szilárd anyagok és készítmények, amelyek gyújtóforrással való rövid ideig tartó érintkezést követően könnyen meggyulladnak, és a gyújtóforrás eltávolítását követően is tovább égnek vagy bomlanak, vagy
- olyan gáz-halmazállapotú anyagok és készítmények, amelyek a levegőn normál nyomáson gyúlékonyak, vagy
- olyan anyagok és készítmények, amelyeknek vízzel vagy nedves levegővel történő érintkezésekor veszélyes mennyiségben keletkeznek tűzveszélyes gázok.

H 3-B „Kevésbé tűzveszélyes”: olyan folyékony anyagok és készítmények, amelyek lobbanáspontja 21 °C vagy annál magasabb, és 55 °C vagy annál alacsonyabb.

H 4 „Irritáló vagy izgató”: nem maró hatású anyagok és készítmények, amelyek a bőrrel, szemmel vagy a nyálkahártyával való pillanatszerű, hosszan tartó vagy ismételt érintkezésük esetén gyulladást okoznak.

H 5 „Ártalmas”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegzésük, lenyelésük vagy a bőrön át történő felszívódásuk esetén korlátozott egészségkárosodást okozhatnak.

H 6 „Mérgező”: olyan anyagok és készítmények (beleértve a rendkívül mérgező hulladékokat is), amelyek belélegezve, lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva súlyos, akut vagy krónikus egészségkárosodást, akár halált is okozhatnak.

H 7 „Rákkeltő (karcinogén)”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva rákot okozhatnak, vagy annak előfordulási esélyét növelhetik.

H 8 „Maró”: olyan anyagok és készítmények, amelyek az élő szövetekkel érintkezve azt elroncsolhatják.

H 9 „Fertőző”: olyan életképes mikroorganizmusokat vagy azok toxinjait tartalmazó anyagok és készítmények, amelyek ismert módon vagy megalapozott feltételezések szerint betegséget okoznak az emberben vagy más élő szervezetekben.

H 10 „Reprodukciót (szaporodást) károsító”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve, vagy a bőrön keresztül felszívódva nem öröklődő fejlődési rendellenességet okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.

H 11 „Mutagén”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve, lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva örökletes genetikai károsodást okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.

H 12 Olyan hulladék, amely vízzel, levegővel vagy valamely savval érintkezve mérgező vagy erősen mérgező gázokat fejleszt.

H 13 „Érzékenységet okozó”: olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegzés vagy bőrön át történő felszívódásuk esetén hiperérzékenységi reakciót képesek

kiváltani úgy, hogy az anyagnak vagy készítménynek való ismételt expozíció esetén jellegzetes káros hatások lépnek fel.

- H 14 „Környezetre veszélyes (ökotoxikus)”: olyan hulladék, amely közvetlenül vagy közvetve veszélyt jelent vagy jelenthet egy vagy több környezeti elemre.
- H 15 Hulladék, amely hajlamos arra, hogy belőle az ártalmatlanítást követően valamely formában – pl. kimosódás – a fent felsorolt tulajdonságok bármelyikével rendelkező anyag keletkezzen.

2. melléklet a 2012. évi CLXXXV. törvényhez

Ártalmatlanítási műveletek

- D1 Lerakás a talaj felszínére vagy a talajba (például hulladéklerakás);
- D2 Talajban történő kezelés (például folyadékok, iszapok talajban történő biológiai lebontása);
- D3 Mélyinjektálás (például szivattyúzható anyagok kutakba, sódómokba vagy természetes üregekbe juttatása);
- D4 Felszíni feltöltés (például folyadékok, iszapok elhelyezése árkokban, mélyedésekben, tározó- vagy ülepitőtavakban);
- D5 Lerakás műszaki védelemmel (például elhelyezés fedett, szigetelt, a környezettől és egymástól is elkülönített cellákban);
- D6 Bevezetés víztestbe, kivéve a tengereket és óceánokat;
- D7 Bevezetés tengerbe vagy óceánba, beleértve a tengerfenéken történő elhelyezést is;
- D8 E mellékletben máshol nem meghatározott biológiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D1–D12 műveletek valamelyikével kezelnek;
- D9 E mellékletben máshol nem meghatározott fizikokémiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D1–D12 műveletek valamelyikével kezelnek (például elpárologtatás, szárítás, kiégetés);
- D10 Hulladékégetés szárazföldön;
- D11 Hulladékégetés tengeren (európai uniós jogi aktusok és nemzetközi egyezmények alapján tiltott művelet);
- D12 Tartós tárolás (például tartályokban történő elhelyezés mélyművelésű bányában);
- D13 Keverés vagy elegyítés a D1–D12 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (D-kód hiányában ez a művelet magában foglalhatja az ártalmatlanítást megelőző előkészítő műveleteket, mint például a D1–D12 műveleteket megelőzően végzett

válogatás, aprítás, tömörítés, pelletkészítés, szárítás, zúzás, kondicionálás vagy elkülönítés);

D14 Átcsomagolás a D1–D13 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében;

D15 Tárolás a D1–D14 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (a képződés helyén az elszállításig történő átmeneti tárolás kivételével, ahol az átmeneti tárolás a 2. § (1) bekezdésének 17. pontja szerinti előzetes tárolást jelenti).

3. melléklet a 2012. évi CLXXXV. törvényhez

Hasznosítási műveletek

R1 Elsődlegesen tüzelő- vagy üzemanyagként történő felhasználás vagy más módon energia előállítása;

R2 Oldószerek visszanyerése, regenerálása;

R3 Oldószerként nem használatos szerves anyagok visszanyerése, újrafeldolgozása (ideértve a komposztálást, más biológiai átalakítási műveleteket, továbbá a gázosítást és a pirolízist is, ha az összetevőket az utóbbiaknál vegyi anyagként használják fel);

R4 Fémek és fémvegyületek visszanyerése, újrafeldolgozása;

R5 Egyéb szerves anyagok visszanyerése, újrafeldolgozása (ideértve a talaj hasznosítását eredményező talajtisztítást és a szerves építőanyagok újrafeldolgozását);

R6 Savak vagy lúgok regenerálása;

R7 Szennyezéscsökkentésre használt anyagok összetevőinek visszanyerése;

R8 Katalizátorok összetevőinek visszanyerése;

R9 Olajok újrafinomítása vagy más célra történő újrahasználata;

R10 Talajban történő hasznosítás, amely mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös;

R11 Az R1–R10 műveletek valamelyikéből származó hulladék hasznosítása;

R12 Átalakítás az R1–R11 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (R-kód hiányában ez a művelet magában foglalhatja a hasznosítást megelőző előkészítő műveleteket, mint például az R1–R11 műveleteket megelőzően végzett válogatás, aprítás, tömörítés, pellet-készítés, szárítás, zúzás, kondicionálás vagy elkülönítés);

R13 Tárolás az R1–R12 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (a képződés helyén az elszállításig történő átmeneti tárolás kivételével, ahol az átmeneti tárolás a 2. § (1) bekezdésének 17. pontja szerinti előzetes tárolást jelenti).

A települési hulladékot feldolgozó égetőmű tevékenysége csak abban az esetben minősül R1 szerinti hasznosítási műveletnek, ha energiahatékonysága megegyezik vagy meghaladja

- a) a 0,60-ot a működő és 2009. január 1-je előtt engedélyezett létesítmények esetében,
- b) a 0,65-öt a 2008. december 31. után engedélyezett létesítmények esetében, a következő képlet használatával:

Energiahatékonyság = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$ ahol:

E_p : éves hőenergia- vagy elektromosenergia-termelés. Kiszámítása: az energia elektromos áram formájában szorozva 2,6-el és a kereskedelmi használatra előállított hőenergia szorozva 1,1-el (GJ/év)

E_f : a rendszer éves energiainputja a gőz termeléséhez hozzájáruló tüzelőanyagokból (GJ/év)

E_w : a kezelt hulladék energiatartalma éves szinten a hulladék nettófüttőértékével számítva (GJ/év)

E_i : éves bevitt energia az E_w és az E_f kivételével (GJ/év)

0,97: a fenékhamu és a sugárzás miatt bekövetkező energiaveszteség-faktor.

4. melléklet a 2012. évi CLXXXV. törvényhez

A hulladékképződés megelőzését szolgáló intézkedések

A hulladékképződéssel kapcsolatos keretfeltételeket érintő intézkedések

1. Tervezési intézkedések vagy az erőforrások hatékony felhasználását előmozdító egyéb gazdasági eszközök használata.
2. A tisztább és kevesebb hulladék képződését eredményező termékek és technológiák területén végzett kutatás és fejlesztés előmozdítása, valamint az ilyen témájú kutatás és fejlesztés által elért eredmények terjesztése és használata.
3. A hulladékképződés megelőzéséhez való hozzájárulás céljából a hulladékképződés által a környezetre nehezedő nyomást leíró hatékony és jellemző mutatók kidolgozása minden szinten, a termékek közösségi szintű összehasonlításától a helyi hatóságok tevékenységén át a nemzeti intézkedésekig.

A tervezési, gyártási és forgalmazási szakaszt befolyásoló intézkedések

4. Az ökotervezés előmozdítása (a környezetvédelmi vonatkozásoknak a terméktervezésbe való módszeres beépítése a termék környezetvédelmi teljesítményének az egész életciklusra kiterjedő javítása érdekében).
5. A hulladék képződésének megelőzési technikáival kapcsolatos tájékoztatás nyújtása az elérhető legjobb technikák ipari bevezetésének megkönnyítése érdekében.

6. Az illetékes hatóságok számára szervezett képzés a hulladékképződés megelőzésére vonatkozó követelményeknek az e törvény és a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló kormányrendelet értelmében kiadott engedélyekbe való beépítésével kapcsolatban.

7. Intézkedések az egységes környezethasználati engedélyezés hatálya alá nem tartozó létesítményekben való hulladékképződés megelőzése érdekében. Adott esetben ezek az intézkedések lehetnek a hulladékképződés megelőzésének vizsgálatai vagy tervei.

8. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása vagy a vállalkozásoknak nyújtott pénzügyi, döntéshozatali vagy egyéb támogatás. Az ilyen intézkedések nagy valószínűséggel különösen hatékonyak bizonyulnak, ha azokat a megcélzott kis- és középvállalkozásokhoz igazítják, és a már működő vállalkozási hálózatokra támaszkodnak.

9. Az önkéntes megállapodások, a fogyasztói vagy termelői bizottságok vagy az ágazati tárgyalások igénybevétele annak érdekében, hogy az érintett vállalkozások vagy ipari ágazatok meghatározzák a hulladékképződés megelőzésével kapcsolatos terveiket vagy célkitűzéseiket, illetve javíthassanak a túlzott mértékű hulladék képződését eredményező termékeken vagy csomagolásokon.

10. A megbízható környezetgazdálkodási rendszerek előmozdítása, beleértve az EMAS-t és az ISO 14001-et is.

A fogyasztási és használati szakaszt befolyásoló intézkedések

11. Gazdasági eszközök, mint például a környezetet nem terhelő termékek vásárlására való ösztönzés vagy a fogyasztók által kötelezően fizetendő díj bevezetése egy olyan adott árucikkre vagy csomagolási összetevőre, amelyhez egyébként ingyen hozzájuthatnának.

12. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása és az általános közvéleményt vagy egy adott fogyasztói csoportot célzó tájékoztatás.

13. A megbízható öko címkézés előmozdítása.

14. Az iparral kötött megállapodások az integrált termékpolitika keretében megvalósított termékbizottságokhoz hasonlóan, vagy a kiskereskedőkkel a hulladékképződés megelőzésével kapcsolatos információk és a kisebb környezeti hatású termékek rendelkezésre bocsátásáról kötött megállapodások.

15. A közbeszerzés és a vállalati beszerzés vonatkozásában a környezetvédelmi és a hulladékképződés megelőzésére vonatkozó kritériumok beépítése az ajánlati felhívásokba és a szerződésekbe az Európai Bizottság által 2004. október 29-én közzétett, a „Környezetbarát közbeszerzésről szóló kézikönyvvel” összhangban.

16. A még felhasználható eldobott termékek vagy azok összetevői újrahasználatának, illetve megjavításának előmozdítása, nevezetesen az olyan oktatási, gazdasági, logisztikai vagy egyéb intézkedések alkalmazása révén, mint például a hitelesített javító és újrahasználati központok és hálózatok támogatása vagy létesítése, különösen a sűrűn lakott régiókban.

5. melléklet a 2012. évi CLXXXV. törvényhez

A hulladéklerakási járulék mértéke

1. A hulladéklerakási járulék kiszámításakor az alábbi képletet kell alkalmazni:

$$HJ \text{ (Ft/negyedév)} = \sum [H_i \text{ (tonna/negyedév)} \times E_i \text{ (Ft/tonna)}]$$

ahol:

HJ = fizetendő hulladéklerakási járulék

H = hulladéklerakási járulékfizetéssel érintett hulladék tömege

E = hulladéklerakási járulékfizetéssel érintett hulladék egységára

i = hulladéklerakási járulékfizetéssel érintett hulladék fajtája, jellege, típusa

2. A hulladék fajtánkénti egységára:

Hulladéklerakási járulékfizetéssel érintett hulladék fajtája, jellege, típusa (i)	Hulladéklerakási járulékfizetéssel érintett hulladék egységára évenként (Ft/tonna)			
	2013	2014	2015	2016
1. települési hulladék	3000 Ft	6000 Ft	9000 Ft	12 000 Ft
2. építési-bontási hulladék	3000 Ft	6000 Ft	9000 Ft	12 000 Ft
3. veszélyes hulladék	3000 Ft	6000 Ft	9000 Ft	12 000 Ft
4. települési szennyvíziszap	3000 Ft	6000 Ft	9000 Ft	12 000 Ft
5. hasznosítás után visszamaradt és tovább hasznosítható veszélyes és nem veszélyes hulladék	1500 Ft	3000 Ft	4500 Ft	6 000 Ft

¹ A törvényt az Országgyűlés a 2012. november 26-i ülésnapján fogadta el. A kihirdetés napja: 2012. november 30.

² Lásd a 438/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet.

³ Lásd a 439/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet.

⁴ Lásd a 440/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet, a 442/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet, a 443/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet, a 444/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet, a 445/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet.

⁵ Lásd a 438/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet.

⁶ Lásd a 445/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet.

⁷ Lásd a 445/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet.

⁸ Lásd a 442/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet.

⁹ Lásd a 443/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet.

¹⁰ Lásd a 445/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet.

¹¹ Lásd a 444/2012. (XII. 29.) Korm. rendeletet.

¹² Lásd a 145/2012. (XII. 27.) VM rendeletet.

¹³ Lásd a 144/2012. (XII. 27.) VM rendeletet.

¹⁴ A 94. § a 89. § (2) bekezdése alapján 2014. január 1-jén lép hatályba.

¹⁵ A 95. § a 89. § (3) bekezdése alapján 2015. január 1-jén lép hatályba.

Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft.

[A Nemzeti Jogszabálytárban elérhető szövegek tekintetében a Közlönykiadó minden jogot fenntart!](#)